

BORCI SU ZA ODLUCNE MJERE
— AUTOBUSI TRAJE PUTNIKE PO MAGISTRALI
— TRAJEKTI »UMORNI«, FOSEDE NERVOZNE
— SIBENSKI PROSVJETNI RADNICI I FESTIVAL
DJETETA
— U PARTIZANSKIM BUNKERIMA (2)
— NA SVIJETLIM STAZAMA KNJIŽEVNOG
RAZVITKA (11)
— KOLIKO JE STARA TRADICIJA SCENSKOG
ZIVOTA U SIBENIKU

ŠIBENSKI LISTI

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE ŠIBENIK

GOD. XIV — BROJ 721 — CIJENA 40 DINARA (0,40)

LIST IZLAZI SRIJEDOM

SIBENIK, 13. SRPNJA 1966.

PROSLAVA DANA BORCA

Podijeljena odlikovanja

U Šibeniku i okolnim mjestima na svečan način proslavljen je 4. srpnja Dan borca. Proslava je bila obilježena različitim manifestacijama, te luturnim i sportskim priredbama.

Uoči Dana borca svečanosti i započele polaganjem vijenaca na grobove i spomenike odignute u čast palih boraca žrtava fašističkog terora — a Raskrižju, Pećinama, u arku strijeljanih i na spomen-ploču osloboditelja Šibenika. Istog dana priređen je u Domu JNA prijem za roditelje i udove palih boraca ovog kraja, a zatim su na posebnoj svečanosti podijeljena odlikovanja zaslužnim članovima — bivšim borcima naodnooslobodilačkog rata, koje je u povodu Dana borca odlikovao predsjednik Republike Josip Broz Tito.

Odlikovanja je u Domu NA uručio Melkior Udovičić, predsjednik Saveza udruženja boraca NOR-a šibenske općine.

Ordenom zasluga za narod i srebrnom zvijezdom odlikovani su: Anka Milaković, Vilma Strelow, Mileva Vuković, Marija Kazinoti, Petar Furčić, Milica Mioković, Barica Bumbak, Jagoda Dodig, Josip Višnjić, Alberta Kitarović, Emilija Bujas.

Ordenom za vojne zasluge: Petar Mišetić i Miroslav Ančić.

Medaljom zasluge za narod: Rajna Ninić, Nediljka Baranović, Danica Batinića, Marija Friganović, Ljubica Mendušić i Ljubica Kalik.

Medaljom za hrabrost: Miroslav Bego i Emilija Bujas.

Medaljom za vojne zasluge: Ivan Dodig i Jakov Jakoliš.

Na sam dan proslave održana je jedriličarska regata na pote-

zu Šibenik — Tijat — Vodice — Šibenik. Na regati je sudjelovalo dvadesetak jedrilica »Mornara«, »Vala« i »Žalaa«. Nedaleko Tijata učesnici regate spustili su u more vijenac u spomen na poginule mornare u NOB-i. Nakon završetka regate predsjednik Saveza Udruženja boraca NOR-a Melkior Udovičić, uz prigodni govor, podijelio je spomen-plakete pobjednicima ove jedriličarske regate. (jj)

**BRIGADA »MLADOST
KRKE« VRATILA SE SA
IZGRADNJE SAVSKOG
NASIPA**

Poslije jednomjesečnog rada na izgradnji Savskog nasipa kod Zagreba u petak 8. o. m. vratila se u Šibenik omladinska radna brigada »Mladost Krke«, koju je sačinjavalo stotinu srednjoškola iz Knina, Drniša i Šibenika.

Oni su na čelu sa komandantom Ivom Restovićem, učenicom šibenske gimnazije svečano dočekani na željezničkoj stanici. Brigadiri su postigli vrlo dobre rezultate. Dva puta su bili proglašeni za udarnu brigadu, a za uspješan rad na izgradnji toga objekta brigada je dobila traku »Sedam sekretara SKOJ-a«.

Brigadiri su se istog dana vratili svojim kućama, gdje će provesti zasluženi ljetni odmor. (jj)

VI općinska konferencija SK

Brži razvoj komune

Na Šestoju općinskoj konferenciji Saveza komunista šibenske općine sekretar Općinskog komiteta SK Cedo Polak podnio je referat o zadacima općinske organizacije SK na sprovođenju linije Saveza komunista u društvenoj reformi.

Pošto je u uvodnom dijelu referata govorio o nekim problemima i teškoćama koje prate današnji privredni razvoj šibenske komune, drug Cedo Polak je iznio neke karakteristike u vezi s osnovnim koncepcijama srednjoročnog plana razvoja.

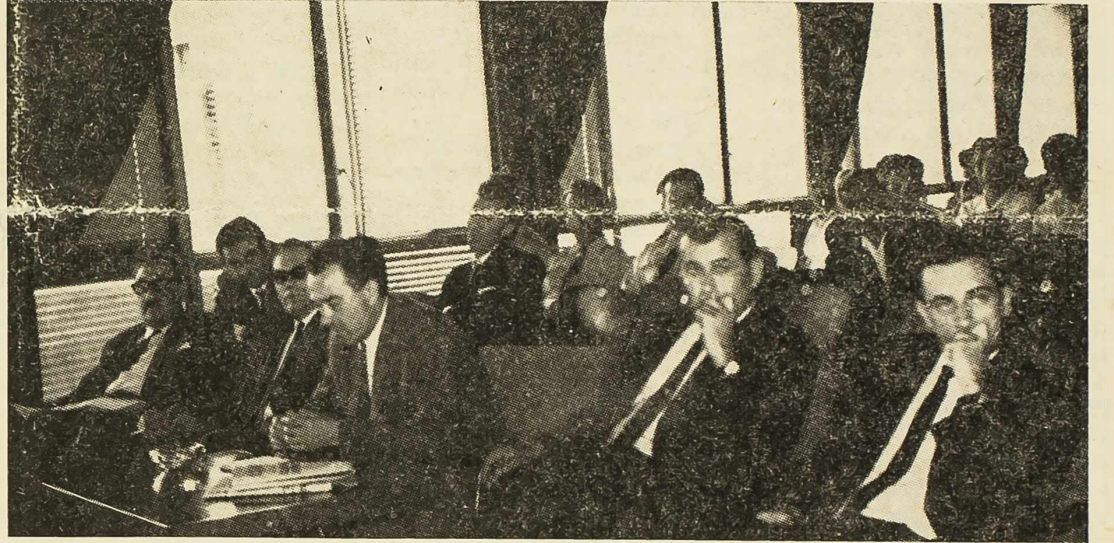
Našoj aluminijskoj industriji, koja ulaže vlastita sredstva za modernizaciju pogona valjaonica i presaonice, elektroliza predstavlja životno pitanje. Svi napori tvornice lakih metala »Boris Kidrič« neće dati adekvatne rezultate ukoliko se paralelno sa rekonstrukcijom ne bude izgradila i elektroliza. Istovremeno treba voditi računa i o finalizaciji aluminijske. Jer, ukoliko to pitanje na vrijeme ne izučimo i ne poduzmemo odgovarajuće mjere, može se lako dogoditi da izgubimo jedan veći dio akumulacije.

U referatu je također izneseno teško stanje u koje je došla Tvornica elektroda i ferolegura nakon redukcije električne energije. Posebno se pri tom pledira na realizaciji programa izgradnje pogona anodnih blokova, te na mogućnost reorientacije akumulativnije proizvodnje.

Dotaknuto je i pitanje saobraćaja i pomorske privrede, koji pružaju izvanredne mogućnosti bržeg razvoja. Iako lučko - transportna privreda bilježi dobre rezultate, nakon otvaranja pruge Sarajevo — Ploče i izgradnje luke Bakar uslijedit će vjerojatno opadanje prometa neke robe. To će zahtijevati da se detaljnije

prostudiraju svi dugoročni aspekti većeg korištenja šibenske luke za lokaciju niza objekata preradaivačke, montažne i servisne industrije. Prema tome, lučku funkciju ne bi trebalo isključivo promatrati kroz lučko-transportni pretovar.

Nakon što je iznijeto stanje u turističkoj privredi, trgovini, zanatstvu i poljoprivredi, u referatu je dat poseban osvrt na nove uvjete privredizivanja, a prvenstveno o ra-

spodjeli dohotka u radnim organizacijama. Među ostalim istaknuto je da se na tom planu nije otišlo mnogo naprijed unatoč preporukama od strane društveno - političkih foruma koji su inzistirali da se veća pažnja posveti razvoju unutrašnje raspodjele po načelima raspodjele prema radu. Doduše, u nekim radnim organizacijama čine se pokušaji za iznalaženje boljih rješenja u raspodjeli dohotka i osobnih primanja. To se naročito odnosi na dvije najveće šibenske tvornice, zatim na »Jadranku«, »Štampu«, »Kornat« i »Luku«. U pomorstvu, željezničkom i cestovnom saobraćaju javljaju se specifični problemi, koji su već djelomično prebrođeni, pa treba očekivati brže kretanje ka raspodjeli prema radu na nivou radnih jedinica.

Situacija u pogledu raspodjele u vanprivrednim djelatnostima znatno zaostaje za onom u privredi. Iako postoje izvjesne teškoće, to ne znači da radnici zaposleni u društvenim službama, kao što su prosvjeta i zdravstvo, ne bi mogli preći na stimulativniju raspodjelu osobnih dohodaka.

Govoreći o kadrovskoj politici, drug Polak je istakao da su sva nastojanja bila usredotočena na to da izbor kadrova za samoupravne organe i rukovodstva društveno-poli-

Nastavak na 4. strani

DISKUSIJA

Govoreći o aktivnosti pripadnika Jugoslavenske narodne armije u društvenom životu Šibenika, Josip Cvitanović je istakao značenje takvog djelovanja u razvoju kulturno-zabavnog života ovog grada, te je u ime Šibenskog garnizona pozdravio delegate i goste, zaželivši VI općinskoj konferenciji plodan i uspješan rad. Mate Jukić govorio je o praktičnoj realizaciji zadataka u organima radničkog i društvenog upravljanja, u radnim organizacijama i drugim institucijama. Iznoseći iskrikljena shvaćanja kod jednog dijela članova Saveza komunista kad je riječ o odobravanju kredita za stambenu izgradnju, on je podvukao da, umjesto da se čuju prijedlozi i primjedbe na sastancima, pojedinci kasnije kritiziraju na način da to stvara

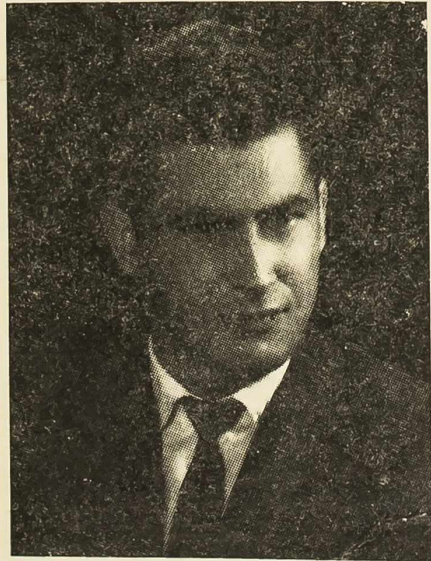
ogromne teškoće u ostvarivanju zadataka. Govoreći o nekim problemima šibenske privrede, Dane Sekso je naglasio da nezaokruženost kapaciteta u aluminijskoj industriji, redukcija električne energije i nedostatak reproduktionog materijala imaju vidnog odraza na cjelokupni razvoj privrede. Da bi se savladale sve te teškoće, on je inzistirao na potrebi akcije svih faktora u rješavanju te problematike i zacrtanih pravaca razvoja privrede do 1970. godine. U nastavku svoga izlaganja podvukao je neke karakteristike prometa u trgovini, ugostiteljstvu i poljoprivredi, u kojima nedostaje poslovno duha, za što je i glavni razlog da se u zadnje vrijeme u nekim od tih oblasti teži ka stvaranju jakih privrednih organizacija.

Nastavak na 2. strani

ČEDO POLAK, politički sekretar Općinskog komiteta Saveza komunista

Rođen je u Šibeniku 1932. godine. Potječe iz radničke obitelji. Izučio je tokarski zanat. Nakon oslobođenja član je SKOJ-a, a u SK je primljen 1950. godine. Od tada aktivno djeluje u raznim društveno-političkim organizacijama. Vršio je dužnost člana il rejskog komiteta SK, zatim postaje član Općinskog komiteta SKH i član Kotarskog sindikalnog vijeća.

Završio je Političku školu pri CK SKH. U posljednje vrijeme nalazio se na dužnosti direktora »Šipada« i »Palka«, član je Općinskog komiteta SK i odbornik Općinskog vijeća Skupštine općine Šibenik.

DANE SEKSO, orga- nizacioni sekretar Općinskog komiteta Saveza komunista

Rođen je u Šibeniku 1928. godine. Potječe iz zemljoradničke porodice. U prvim godinama iza rata izučio je mehaničarski zanat, a zatim završava Visoku privrednu školu. Član SKOJ-a postaje 1944., a član SKJ 1948. godine.

Nalazio se na raznim dužnostima. Veoma je aktivan u društveno-političkom životu grada. Član je predsjedništva Općinskog sindikalnog vijeća, predsjednik Komunalne zajednice socijalnog osiguranja i član Republičke skupštine socijalnog osiguranja, zatim član Općinskog komiteta SK Šibenik. Do dolaska na dužnost organizacionog sekretara Općinskog komiteta SK nalazio se na položaju načelnika Odjela za privredu Općinske skupštine Šibenik.

OTKRIVENA SPOMEN- -PLOČA U CRNICI

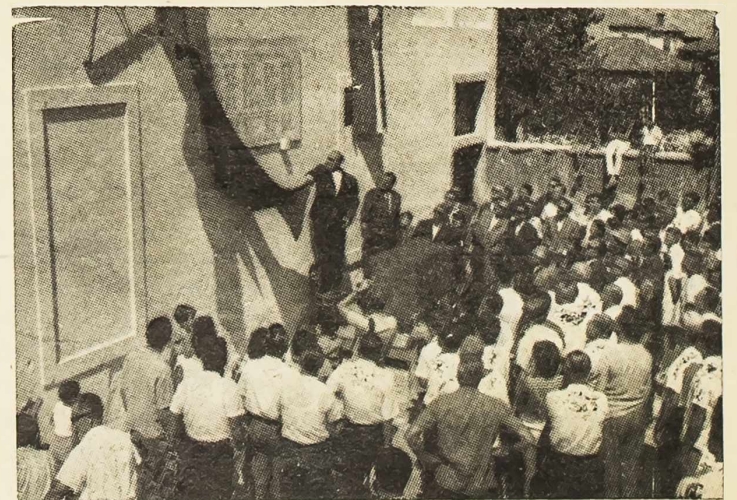
U čast Dana borca i 25-godišnjice ustanka otkrivena je na zgradi škole u Crnici spomen-ploča 71 palom borcu u toku revolucije i 31 žrtvi fašističkog terora.

Pored više stotina građana Crnice i drugih predjela grada, svečanosti su prisustvovali i Zvone Jurišić, predsjednik Skupštine kotara Split, Melkior Udovičić, predsjednik Općinskog odbora SUBNOR-a Šibenik, Ante Milošević, predsjednik Općinskog odbora SSRNH Šibenik i drugi predstavnici društveno-političkih organizacija komune i grada Šibenika.

Prigodni govor održao je Krsto Lambaša, crnički prvoborac. On je istakao revolucionarnu prošlost Crničana, o čemu svjedoče i brojne žrtve koje su oni podnijeli u toku narodnooslobodilačkog rata.

Pošto je pozvao narod Crnice i grada Šibenika na jedinstvo u borbi za daljnju izgradnju socijalizma, Krsto Lambaša je otkrio spomen-ploču, dok je glazba intonirala državnu himnu i Lenjinov posmrtni marš.

Na spomen-ploči su položeni vijenci mjesne organizacije SSRN Crnice i Općinskog odbora SUBNOR-a Šibenik.

Diskusija na VI općinskoj konferenciji Saveza komunista

(Nastavak sa 1 strane)

Josip Olivari govorio je o situaciji poduzeća »Slobodna plovidba«. On je naglasio da je poduzeće tokom 1962. i 1963. godine zapalo u tešku situaciju, koja je još više bila pojačana pripajanjem poduzeća iz Ploča. Dospjeli dugovi u 1964. godini iznosili su blizu 2 milijarde starih dinara.

Prilike su se kasnije postepeno poboljšavale, pa je poduzeće nabavilo i tri broda manje tonaže. Sada poduzeće raspolaže sa blizu jednom milijardom likvidnih sredstava. Problema, međutim, i dalje ima, a prvenstveno u tome kako se osloboditi zastarjelih brodova tipa »Liberty«, čiji je vijek pri kraju. Da li graditi nove brodove iste ili manje tonaže uz kredite i vlastito učešće?

Zbog toga pitanja nije mogao biti iskorišten »boom« koji se pojavio 1964. godine.

Tome Krnić upoznao je prisutne delegate o proizvodnim zadacima tvornice lakih metala »Boris Kidrič« i o stanju aluminijske industrije kod nas. On je naglasio da tvornica koja je projektirana na 6.000 tona proizvoda, danas izbacuje 26.000 valjanih i presanih proizvoda. Kapaciteti će se proširivati i u narednom periodu, kako bi se mogla doseći proizvodnja od 45.000 do 50.000 tona. Investicije će iznositi 6,5 do 7 milijardi starih dinara.

Krnić je naglasio da u Jugoslaviji postoji veliki disparitet u potražnji i proizvodnji aluminijske. U ovoj godini, radi naraslih potreba, uvest će se oko 25.000 tona aluminijskih ingota, a u isto vrijeme naša će zemlja izvesti 1,5 milijuna tona boksita. Smatra se da će se situacija znatno ublažiti do 1970. godine, nakon stavljanja u pogon novih kapaciteta. To će se u ovom poduzeću postići proširenjem valjaonice i presaoice. Planovi za realizaciju valjaonice bit će realizirani do 1968. godine, a već su udareni i temelji suradnje sa istorodnim poduzećima.

Sto se tiče elektrolize, stvari stoje povoljno i to pitanje je praktički riješeno. Samo vanekonomski elementi mogli bi dovesti do toga da do predviđene realizacije ne dođe, zaključio je drug Tome Krnić.

Kazimir Makale govorio je o nekim pitanjima raspodjele dohotka u poduzeću »Revija«, kao i o rezultatima postignutim na planu prometa u posljednjih nekoliko godina. Živko Bjelanović je, govoreći o položaju prosvjete i školstva na šibenskoj općini, izjavio da nedovoljan prostor,

neadekvatna mreža škola drugog stupnja, nestručno zastupljena nastava, nedovoljni kapaciteti i niska primanja — uvjetuju velik broj negativnih ocjena, odsustvo ljubavi i angažiranja dijela prosvjetnih radnika na radnim mjestima, nerazvijenost organa upravljanja, itd. Uporedo s tim, on je naglasio da je u priličnoj mjeri zakazala i aktivnost članova Saveza komunista. Kako sve to dovesti u sklad, kako postići odgovarajuće rezultate na planu prosvjete i školstva? Smatra da je to u sadašnjem času primarni zadatak svih društveno-političkih faktora u komuni. Tom prilikom izrazio je uvjerenje da je u rješavanju svih tih pitanja potrebno prijeći sa više razumijevanja, ali uz istovremeno jačanje materijalne osnove. Nikica Marinković je govorio o informiranosti građana, istakavši pri tom da sistem informiranja nije sasvim dovoljno razvijen. Duro Jakšić je, govoreći o radu Općinskog komiteta SK, a posebno o metodi rada, istakao da ta institucija nije imala jedinstveni stav kod rješavanja negativnih pojava u nekim radnim organizacijama. Među ostalim, on je naveo primjere u »Elektri« i »Vodovodu«. O djelovanju organizacije SK u »Palku«, te o problemima aluminijske prerađivačke industrije govorio je Kolja Družić, dok se Nikica Zenić dotakao aktivnosti teritorijalnih organizacija SK na području Šibenika, ističući da te institucije nisu naišle na pomoć Općinskog komiteta SK. U prilog toj činjenici dovoljno je samo spomenuti da Općinski komitet nikada nije raspravljao ni o jednoj od 18 teritorijalnih organizacija, koje broje blizu 800 članova. Govorio je i o slaboj posjeti zborova birača, koji su zadnjih godina poprimili formalni karakter. Da bi se to izbješlo, potrebno je da građani unaprijed dobiju materijale o kojima će raspravljati i donositi odluke. Skupština općine. Zalaže se za veću javnost rada ne samo Općinskog komiteta već i teritorijalnih i drugih organizacija u kojima djeluju komunisti.

Stambeno pitanje bivših borača osobito je zaoštreno na selu, rekao je Melkiur Udovičić i dodao da 1.200 boraca živi u nenormalnim stambenim prilikama. U rješavanju toga pitanja on je izrazio mišljenje da će o onima koji imaju status borača, a nisu u radnom odnosu, voditi brigu boračka organizacija, a za sve ostale članove SUBNOR-a trebaju više razumijevanja pokazati radne organizacije. In-

zistirajući da stvaranjem takvih uvjeta bivši borci na selu nadu svoju egzistenciju, on je pledirao na potrebu veće pažnje i pomoći od strane općine i društveno-političkih organizacija u rješavanju boračkih pitanja. Milo Vlahov je, govoreći o nekim shvaćanjima iznijetim u izvještaju na staru generaciju komunističke mlade od starih. Međutim, izgleda da se ovdje ne radi ni o godinama starosti, a ni o dužini partijskog staža, već o iskripljenim shvaćanjima koja su se uvrijedila u zadnje vrijeme. Osnovno je, međutim, to da i mladi i stari komunisti pokažu revolucionarnost u provođenju u život

svih zadataka. Duško Relja se osvrnuo na neka pitanja o pripremama stanovništva za slučaj rata, Ante Ninić je govorio o radu organizacije Saveza omladine, Boris Kale o radu i ulozi Općinskog komiteta, Ivo Sain iznio je neke podatke u povodu isključenja jednog člana iz SK, a Jere Parat se dotakao discipline članova SK kod ubiranja i plaćanja članarine.

Za demokratizam, a protiv „čvrste ruke“

U utorak, 5. srpnja, održan je u Domu JNA u Šibeniku sastanak političkog aktiva SK općine Šibenik i predstavnika Komande garnizona JNA Šibenik, a u povodu odluka i stavova donesenih na IV plenumu CK SKJ. Na sastanku je govorio Nikola Sekulić — Bunko, član Centralnog komiteta SKJ, koji je komuniste šibenske općine upoznao s nizom propusta u radu nekih bivših članova CK SKJ, s tendencijama kojima su se oni rukovodili u svome radu, sa njihovim držanjem na sjednici Centralnog komiteta i krajnjim ciljem koji su željeli postići.

Pred prepunom dvoranom i predvorjem Doma JNA drug Nikola Sekulić-Bunko, među ostalim, govorio je i o tome kako smo mi u svome dvadesetogodišnjem radu stalno nailazili na teškoće, kako je uvijek netko davao otpor. Privredna reforma je značila rješenje dijela pitanja koji su od interesa za radnike. Ali, i ona je naišla na otpor. Šta je to što se usprotivilo tom procesu, ujedno demokratskom razvoju kod nas? »Urota i zavjera birokratizma, urota zaostalih snaga unutar Saveza komunista, urota sasvim određenih snaga koji su se u svome radu služili metodom špijuniranja, policijskog zavjereništva, svojom zaostalosti. Kod tih ljudi formirao se mentalitet koji je tuđ nama, koji je u raskoraku s našim demokratizmom« — rekao je drug Sekulić.

Govoreći dalje o radu organizacija SK i metodama rada Saveza komunista Jugoslavije, drug Nikola Sekulić-Bunko je rekao:

— Kao nikada do sada pojavila se nužnost da Savez komunista mijenja svoje metode rada. Često se događalo da se na sastancima SK raspravljalo o nebitnim ili sporadnim pitanjima, a manje o revolucionarnim zadacima i revolucionarnom radu članova SK. Čak su se pojavila i mišljenja da se Savez komunista ne može miješati u rad radnih organizacija i samoupravnih tijela i da što će onda više SK, da se on ponaša kao nešto zastarjelo. Takvom shvaćanju suprotstavio se III plenum. Saveza komunista, koji je organizaciju SK postavio kao faktor unutar samoupravljanja, kao revolucionarnu snagu koja će podsticati razvoj demokratizma kod nas.

Nadalje je drug Nikola Sekulić-Bunko govorio o tome kako još nismo u dovoljnoj mjeri razvili cirkuliranje misli, ideja i ponašanja među komunistima, da se još stvari rješavaju unutar foruma i da su takvi odnosi i tendencije

gdjeralni komitet Saveza komunista Jugoslavije na četvrtoj sjednici, održanoj na Brionima 1. srpnja 1966. godine, poslije uvodne riječi druga Tita, izvještaja Komisije Izvršnog komiteta CK SKJ i svestrane diskusije jednoglasno

Odluke CK SKJ

Centralni komitet Saveza komunista Jugoslavije na četvrtoj sjednici, održanoj na Brionima 1. srpnja 1966. godine, poslije uvodne riječi druga Tita, izvještaja Komisije Izvršnog komiteta CK SKJ i svestrane diskusije jednoglasno

USVAJA

Izveštaj Komisije Izvršnog komiteta Saveza komunista Jugoslavije o stanju, metodu rukovođenja i pojavama zloupotreba u organima državne sigurnosti.

Centralni komitet također usvaja političku ocjenu komisije o uzrocima i mogućim posljedicama da se služba državne sigurnosti pretvori u silu iznad društva.

Na osnovu prijedloga Komisije i diskusije Centralni komitet Saveza komunista Jugoslavije donosi slijedeće

ODLUKE:

1. Preporučuje da se odmah priđe reorganizaciji organa državne sigurnosti kako bi se prilagodili nastalim promjenama u našem društvu i razvijenom sistemu samoupravljanja. Potrebno je da predstavnička tijela i njihovi izvršni organi osiguraju faktičku društvenu kontrolu nad radom državne sigurnosti na bazi ustavnih normi i zakonskih propisa. Također se preporučuje odgovarajućim organima da se u cilju kadrovske pojačanja i olakšanja provođenja reorganizacije na dužnosti rukovodilaca organa unutrašnjih poslova biraju i politički funkcioneri i prije konačne reorganizacije državne sigurnosti.

2. Preporučuje se Saveznom izvršnom vijeću da posebno formirana komisija nastavi istragu, kako bi razotkrila sve materijalne činjenice, prave namjere i smisao pojedinih poduhvata i zloupotreba položaja i vlasti, kao i da se krivci pozovu na odgovornost.

3. Da se drug Svetislav Stefanović kao neposredno odgovoran za rad organa državne sigurnosti u čitavom ovom periodu kada su se pojavile istaknute deformacije i ozbiljne zloupotrebe kao i zbog njegovog neiskrenog držanja pred komisijom i na sjednici Centralnog komiteta, a to znači prema Savezu komunista Jugoslavije, onemogućavanja rada komisije i akcija koje je u tom pravcu vodio kod drugih u samom toku rada, isključi iz Centralnog komiteta Saveza komunista Jugoslavije i iz Saveza komunista Jugoslavije. Centralni komitet SKJ također preporučuje Saveznoj skupštini da ga razriješiti dužnosti člana Saveznog izvršnog vijeća.

4. Prihvata se ostavka koju je drug Aleksandar Ranković podnio na funkciju člana CK SKJ i Izvršnog komiteta Centralnog komiteta i prihvaća se da podnese ostavku Saveznoj skupštini na funkciju potpredsjednika Republike, jer je njegova politička odgovornost za rad organa državne sigurnosti takva da na ovim funkcijama više ne može ostati.

5. Donoseći ove odluke Centralni komitet Saveza komunista Jugoslavije obraća se svim komunistima i radnim ljudima Jugoslavije da ulože maksimalne napore u daljnjem razvoju samoupravljanja i neposredne demokratije i ostvarenja ustavnih prava, učvršćujući na taj način povjerenje u demokratske institucije našeg društva. Samo u ovim institucijama mogu se donositi političke odluke i u njima radni čovjek treba da ostvaruje pravo na punu kontrolu svih društvenih organizacija. Kadrovsku politiku u društvu treba osloboditi svakog subjektivizma i monopolizma i ostvarivati je uz puni utjecaj javnosti u za to stvorenim institucijama.

Sigurnost demokratskog sistema treba prije svega da leži na javnim institucijama, a služba državne sigurnosti da bude organ protiv djelovanja klasnog neprijatelja i vanjske opasnosti. Svaki protivzakoniti postupak nužno mora da povlači javne sankcije.

Centralni komitet SKJ posebno poziva komuniste u službi državne sigurnosti da se najaktivnije založe za ostvarenje ovih odluka, raščišćavanje negativnih pojava i da pridonesu da se rad ove službe uskladi sa našim cjelokupnim društvenim razvojem i da služi interesima socijalizma i ciljevima za koje se bori Savez komunista Jugoslavije.

Telegrami CK SKJ i drugu TITU

Sa VI općinske konferencije Saveza komunista upućen je pozdravni telegram CK SKJ i drugu Titu, u kojem šibenski komunisti izražavaju nepokolebljivo povjerenje i ujedno odobravaju odluke donesene na IV sjednici CK SKJ. Bio je to jedan od prvih brzojava koji su povodom IV plenuma CK SKJ upućeni generalnom sekretaru Saveza komunista Jugoslavije drugu Titu.

Brojovni sadržaj upućen je i CK SKH i drugu Vladimiru Bakariću.

Sa prvog skupa političkog aktiva i komunista općine Šibenik, na kojem je u dvorani Doma JNA govorio Nikola Sekulić — Bunko, član CK SKJ, upućen je telegram CK SKJ i drugu Titu, koji glasi:

CENTRALNOM KOMITETU SAVEZA KOMUNISTA JUGOSLAVIJE
I DRUGU TITU

BEOGRAD

Prigodom sastanka političkog aktiva SK Šibenik i Komande šibenskog garnizona, na kojem se govorilo o IV plenumu CK SKJ, izražavamo, dragi drugovi nepokolebljivo povjerenje vama i drugu Titu i jednodušno podržavamo historijske odluke brionskog plenuma.

Najoštrije osuđujemo sve one koji pokušavaju da se nametnu Savezu komunista i društvu.

Jedinstvo i principijelnost našeg CK daje nam nove snage u borbi za jačanje bratstva i jedinstva naših naroda, u borbi protiv onih birokratskih shvaćanja i postupaka koji narušavaju društveno i radničko upravljanje koje je temelj daljnjeg razvoja socijalizma u našoj zemlji.

Ponosni smo na voljenog druga Tita i mi mu i ovom prigodom pružamo bezrezervnu podršku u čuvanju tekovina naše revolucije i stvaranju uvjeta za sretniju budućnost naše lijepe socijalističke domovine.

POLITIČKI AKTIV SK ŠIBENIK I
KOMANDA ŠIBENSKOG GARNIZONA

Borci su za odlučne mjere

U sklopu diskusija koje su ovih dana vođene povodom odluka IV plenuma CK SKJ, u Šibeniku je održan i sastanak predstavnika boračkih organizacija šibenske općine. Tome sastanku su prisustvovali i drugovi Nikola Sekulić — Bunko, član CK SKJ, i Tome Krnić, dosadašnji organizacioni sekretar OK SK Šibenik.

Poslije uvodnog izlaganja drugu Nikole Sekulića-Bunka, čitavu komunu, to je neopredno, a što su boračke organizacije već zacrtale u svojim programima, intenziviranih poljoprivrednu proizvodnju. Pored rješavanja boračkih pitanja našoj općini ne mogu hraniti

(Nastavak na 3 strani)

Odjeci brionskog plenuma

Već nekoliko dana osjeća se velika aktivnost među građanima šibenske općine. Na brojnim skupovima koji se održavaju u radnim kolektivima i osnovnim organizacijama Saveza komunista pretresaju se materijali i odluke donesene na IV plenumu Centralnog komiteta SKJ.

Sa svih tih skupova upućuju se telegrami najvišem forumu Saveza komunista i generalnom sekretaru SK drugu Titu, u kojima se izražava jednodušnost u osudi negativnih pojava i ujedno se daje puno priznanje i podrška Centralnom komitetu i drugu Titu.

U šibenskim radnim organizacijama TLM »Boris Kidrič«, Tvornici elektroda i ferolegura, poduzeću »Luka«, trgovačkim poduzećima »Plavina«, »Ishrana«, »Kornat« i »Meso-promet«, i poduzeću »Štam-pa« i drugim kolektivima izražena je jedinstvena podrška odlukama CK u borbi za jedinstvo i čistoću Saveza komunista. Jednodušni stav izražen je također i u teritorijalnim organizacijama SK, kako u Šibeniku, tako i u selima šibenske općine.

Na skupu komunista Sekretarijata za unutrašnje poslove, kojem je prisustvovao i član CK SKJ Nikola Sekulić, u telegramu upućenom CK SKJ i drugu Titu naglašena je bezrezervna podrška odlukama donesenim na brionskom plenumu. Sličan sastanak održan je i sa bivšim boricima narodnooslobodilačkog rata, kao i s članovima drugih društveno-političkih organizacija i institucija.

Borci su za odlučne mjere

(Nastavak sa 2 strane)

i rada na razvoju moralno-političkih faktora kod građana, Općinski odbor SUBNOR-a i sve boračke organizacije odlučno će raditi na suzbijanju onih koji ignoriraju radničko upravljanje. Pri tom je drug Mišura istakao da je dosad često bilo pojava stereotipnog i birokratskog rukovođenja na relaciji Skupština općine — birač i da se birači ne mogu pohvaliti da su bili kreatori politike.

— Naročito inzistiramo na javnosti rada različitih organa i organizacija — rekao je drug Mišura i dodao da je bilo različitih govorkanja, pa i nepravilnosti oko izgradnje vikendica, oko podizanja turističkih kredita, privrednog kriminala i »mesarske afere«, a da su ipak takva pitanja javnosti ostala nerazjašnjenja. On je, nadalje, postavio pitanje o tome koliko su organizacije SK i Općinski komitet sposobni da kritikuju neke druge koje prave teške prijestupe i zapitao se hoće li doći do preispitivanja rukovođenih ljudi koji su griješili. Jer, rekao je on, ako se stvari prešućuju, onda se i javno mnjenje drukčije formira nego to mi želimo.

Vodički prvoborac Milo Vlahov postavio je pitanje donošenja različitih zakona i njihova sprovođenja u praksi u odnosu na prijestupnike, ističući pri tom da su i zakoni i kazne blage i da u stvari često djeluju kao propaganda kriminala i kriminalaca. Tako je iznio slučaj jednog Vodičanca kod kojeg je pronađeno 3 vagona pravljenih rakije, a koji je kažnjen samo sa 30.000 dinara. Drug Milo Vlahov je dalje postavio pitanje kvalificiranosti i odgovornosti kadra koji radi u Skupštini općine Šibenik, te ukazao na shvaćanja nekih ljudi da se borci kritičari, iako oni, rekao je on, nastoje da se nešto ispravi.

Zatonski prvoborac Drago Živković, pored ostalog, govorio je i o tome kako borci neke stvari oštrije kritikuju od ostalih, ali da ih zbog toga neki mlađi drugovi nekako drukčije gledaju. On je u svome izlaganju rekao: »Imali smo nekoliko slučajeva kriminalnih tipova u gradu, ali nismo naišli na jednodušnu podršku komunista«. Zatim je ukazao na slučaj iz »Vodovođa«.

»Društveno-politički organi nisu ispitili taj slučaj. Kad se, nakon urgiranja, stvar počela ispitivati, mišljenja su bila podvojena i sve je palo u vodu. Zbog toga se, rekao je on, građani pitaju zašto štimito kriminalce«. Dalje je govorio o tome kako u gradu ima nekoliko ljudi na rukovođenim mjestima, iako se zna da su već bili kažnjavani, ili pak ljudi neprijateljski nastrojenih, koji stalno burgijaju i omalovažavaju odluke. Drug Živković je povodom toga naglasio kao da ima netko tko to podržava. Na kraju svoje diskusije on se osvrnuo na problem penzioniranih boraca i oficira i rekao da oni predstavljaju političku i imnu snagu različitih specijalnosti — koja još nije dovoljno iskorištena, i napomenuo da oni nisu u svakom pogledu penzionirani, te da ih treba jače aktivirati. Zatim je Drago Živković govorio o nedovoljnoj koordinaciji u radu Općinskog odbora SSRN, Općinskog komiteta SK i Općinskog odbora SUBNOR-a, te naglasio da je potrebno da se

zajednički startuje u pojedinim zadacima. Prvoborac ove krajine Jovo Radić rekao je da ima slučaja da su neki drugovi penzionirani prerano, što je zavisilo od ljudi koji su se nalazili na rukovodećim mjestima, kojima se otvorenost penzioniranih drugova nije sviđala, te je predložio da se neki slučajevi ponovo ispituju.

U svojoj diskusiji i odgovoru na pitanje boraca drug Nikola Sekulić-Bunko je podržao izlaganje predstavnika boračke organizacije naše općine i istakao da se sada svi moramo okrenuti bazi — osnovni društva — radnoj organizaciji, da je dobro što je ova stvar počela od Centralnog komiteta, jer da je on i najodgovorniji za to, te da u proizvodnji treba ispitati kakav je stvarni utjecaj radnog čovjeka na kreiranje politike u njegovoj organizaciji, komuni i drugdje. Zatim se drug Sekulić zapitao: zašto neki radni kolektiv ili organizacija SK nisu sposobni da riješe neko pitanje kad se uvjere da je ono što su ispitali tačno? Zašto tada nekome ne izgledaju nepovjerenje? Nakon toga iznio je slučaj podiza-

nja cijena i naglasio da su one rasle veoma brzo, da se pri tom ispoljavao najgrublji osjećaj prema potrošaču, a da ipak potrebne odgovornosti komunista nije bilo. Ili, rekao je on, slučaj individualne stambene izgradnje, koju uglavnom vrše radnici s nižim primanjima, tj. oni koji se ne nadaju da bi mogli dobiti društveni stan. I, dok oni grade obiteljsku kuću, netko tko je dobio društveni stan ulazi sredstva u svoj standard i komfor, a često se događa da oni koji su dobili stan istoga iznajmljuju učenicima i studentima i pri tom zaraduju nekoliko desetaka tisuća dinara, a za stan plaćaju zaista simbolično i minimalno. Tako oni, u stvari, žive od tuđe imovine, od onoga što su dobili od društva.

Na kraju ovoga sastanka ukazano je na potrebu prodornije akcije komunista, na uključivanje grupa i aktivna u otklanjanju različitih slabosti, te na prodorniju ideološko-političku akciju članova SK, s tim što je posebno naglašeno da čovjek vrijedi dok radi za zajednicu, a čim se od zajednice odvoji, to znači da je sam napušta, da se odvaja od svih nas.

Trajekti „u morni“, posade nervozne

Nema tome dugo kako smo zabilježili da su ispadi nekih ljudi na splavima izazvani ispadima drugih. Što se vrijeme bliži »kraju«, vidimo da je sve manje tako. U »Poduzec« za ceste» morali bi spriječiti da se pojavljuju slučajevi da neki mlađi koji rade na splavima sasvim neodgovorno teroriziraju starije domaće i strane turiste. Oni viču i galame, lamatajući rukama bez ikakve veze. Deru se bez razloga, pa ih čak i stariji kolege opominju, dok go-

Završni ispiti u drniškim školama

Ovih dana održani su završni ispiti u ljetnom roku na školama drugog stupnja u Drnižu — Ekonomskoj, Gimnaziji i Školi za učenike u privredi. Interesantno je da je uspjeh kandidata u sve tri škole izjednačen.

Na završni ispit u Ekonomskoj školi pristupilo je 40 učenika. Odličnim uspjehom ispit je položio 1 učenik, vrlo dobrim 9, dobrim 10 i dovoljnim 5. Popravni ispit polaže 9 učenika, a završni ispit u cijelosti ponovo polaže 6 učenika. Završni ispit položilo je 25 učenika ili 62,50% prijavljenih kandidata.

U Školi za učenike u privredi na završni ispit je izašlo 36 učenika i ispit je položilo 24 ili 66,67%. Odličnim uspjehom je položilo 2, vrlo dobrim 13 i dobrim 9 učenika. Na popravni ispit upućeno je 12 učenika.

I u Gimnaziji je završni ispit položilo 66,67% prijavljenih kandidata, a javilo ih se 33. Odličnim je položilo 7, vrlo dobrim 6, dobrim 7 i dovoljnim 2 učenika. Na popravni ispit upućeno je 11 učenika. (c)

sti međusobno izmjenjuju poglede ...

Zelimo ponoviti: automobilisti su dužni da se drže rasporeda na splavima, ali to posadi ipak ne daje za pravo da se nedolično ponaša, da se u pojedinim momentima izruguje onima koji koriste trajektne usluge. To je jedno.

Drugo je ono već poznato od prije. Prvi dani srpnja donijeli su, prema očekivanju, novi val turista iz mnogih zemalja. Kolone automobila postaju sve duže i duže. Šestoga srpnja oko 13.30 sati kolona na Martinskoj bila je dugačka blizu dva kilometra. Kasnije se, sigurno, još i povećala. Prebacivanje vozila bilo je veoma sporo, kako zbog malog broja splavi, tako i zbog velikog broja teških teretnih vozila koja zauzimaju dosta prostora ili zbog autobusa koji na svojim redovnim linijama stižu na Martinsku svakog časa. Trebalo je vidjeti turiste i putnike kako znojno polagano pomiču svoja vozila prema cilju. Slične torture sigurno nema na Jadranu.

Istoga dana oko 20.30 sati bilo je još automobila za gotovo kilometar dužine. Ljudi su bili iznureni, pospani. Spavali su za volanom ili na stražnjim sjedištima, poneki večeravali »hladne večere« i gundali.

Bila je to slika koju bi rijetki željeli da ponovo vide. Toliko odudara od svega onoga što u turizmu pokušavamo ostvariti.

Da li se sa prijevozom automobila moglo požuřiti, nećemo u to ulaziti, ali se na ovakve situacije moralo prije misliti i bolje se pripremiti.

Još jedna stvar. Ima slučajeva da splavi ne čekaju redovite autobuse, pa ovi kasne i po 40 minuta.

Sve to govori da su neke posade sasvim nemarne u vršenju svoje službe.

Autobusi traže putnike po magistrali

Pripreme autotransportnih poduzeća koja održavaju linije uzduž jadranske obale odvijale su se prije početka turističke sezone uglavnom na dvjema komponentama: na povećanju broja linija i autobusa i na boljoj organizaciji prodaje karata na pojedinim važnijim punktovima.

Sada se, međutim, u jeku turističke sezone, ispostavilo da na čitavom jadranskom pojasu (i onom koji s njim stoji u direktnoj vezi) ima znatno više instaliranih prijevoznih kapaciteta nego što se pojavljuje putnika.

Zbog čega je to tako? Zar poduzeća koja se bave cestovnim saobraćajem nisu u toku tih svojih priprema predviđjala rezultat ukidanja povlaštenih karata K-15, radi kojih je i došlo do znatnog smanjenja prijevoza putnika? I, je li do toga smanjenja došlo samo ili najviše radi situacije oko K-15?

Sada se nazire je li to takva situacija stvorena i kao rezultat sasvim neusklađenih odnosa među prijevoznicima, jer među njima nije bilo dogovora o stvarnim potrebama prijevoza putnika i turista na jadranskoj obali.

Danas, naime, ne postoje nikakva ograničenja tko će i kuda voziti, koliko će linija otvoriti na pojedinim pravcima. Tako dolazi do nezdrave konkurencije i razbacivanja društvenih sredstava.

»Gustoća« linija na relaciji Rijeka — Dubrovnik postala je takva da su to zapravo lokalne linije, sa polaskom autobusa u razmacima od jednog, pa i pola sata. Pri tome kod nekih prijevoznika dolazi do veće frekvencije putnika, uslijed razlika u cijenama, različitih popusta na kupljene povratne karte za duže relacije, pa i plaćanja u ratama, i tako dalje. Samo po sebi to bi predstavljalo korist za putnika (jer se jeftinije vozi), a isto tako i za prijevoznika (jer ima veći promet), ali, na žalost, ima slučajeva da i nije uvijek tako: da se oko tih popusta »nižih« cijena kriju težnje da se »susjed« konkurira pod svaku cijenu, da ga se sa ceste postepeno »istiskuje«, a da stvarno ta sniženja nisu ekonomski opravdana. Ona, uostalom, često nalaze kompenzaciju na drugim stranama: ili na teretnom saobraćaju, prigradskim linijama ili na drugi način, gdje se pružaju znatno skuplje transportne usluge.

Pomoću tih značajnijih popusta, koji nisu uvijek i rezultat ekonomske prodajne cijene putničkog kilometra, nastoji se zapravo utjecati na druge prijevoznike. To su vidovi konkurencije kojoj ponegdje nedostaje lojalnosti. Dakako, to nisu i jedini vidovi te konkurencije i toga nesklada.

Računa se da prema Dubrovniku danas vozi oko tridesetak autobusnih linija i da tu vlada velika neusklađenost. Zato postoje prijedlozi da bi u interesu stvarnih potreba i društvene koristi, trebalo u okviru Privredne komore ili drugdje raspraviti sva ta pitanja, a posebno broj linija, uvesti neku vrst licitacija da se na osnovu stvarne ekonomske rentabilnosti pokaže tko je u stanju da vozi jeftinije i brže. Frekvencija putnika prema pojedinim pravcima i u pojedinim vremenskim periodima, to bi mogli biti objektivni pokazatelji.

Što se tiče šibenskog područja, važi ono što smo kazali na početku. Već sada se osjeća da nema onakvog pritiska domaćih putnika kako je to bilo prijašnjih godina, čak ni u »špicovima«, kad u određenim danima u mjesecu dolazi razmjerno više domaćih turista na more. Radi toga kapaciteti su sasvim dovoljni što se tiče šibenskog AT poduzeća. Broj linija gotovo da nije povećavan preko optimuma. Zadržane su one glavne i frekventnije, ali su one poboljšane. Skraćeno je vrijeme putovanja, povećana je udobnost. Posebno je interesantno za putnike to što se uskoro otvara novi most, iako će to donijeti probleme

na drugoj strani. Ali, prednost je u jednom očita: putnici će direktno sa željezničke stанице autobusima stizati do svojih odredišta u pojedinim turističkim mjestima.

Ostaje problem regulacije ulaska u grad međugradskih autobusa, a isto tako i onih prigradskih i gradskih. To će biti dosta teško riješiti. Saobraćajne gužve i usko grlo stvarat će direktno u predjelu gradske tržnice, gdje će se križati autobusi iz dva smjera, i to na mjestu kratom pješaka, na neograđenoj tržnici, na ulici gdje uvijek ima dosta parkiranih kamiona i gdje se nalazi nekoliko skladišta.

Poseban je problem regulacije saobraćaja i kretanje autobusa iz Šibenika u pravcu Zadra. Kud god oni prolazili, sjeći će druge pravce na opasnim mjestima. Tek će se tada vidjeti koliko se o svemu tome vodilo računa kad su se projektirali priključci za grad i magistralu.

Pitanje stajališta kod mnogih turističkih mjesta također nije riješeno. Autobusi staju ponekad i ondje gdje je to opasno za sigurnost saobraćaja, samo kako bi udovoljili putniku. Ali, ni to nema željeni efekt, jer gotovo sva turistička mjesta traže da im međugradske linije ulaze u

mjesta, iako bi to produžilo vožnju u nedogled. Radi toga su neka mjesta isključena iz redova vožnje, pa prema tome i iz cestovnog autobusnog saobraćaja. To su prvenstveno ona mjesta koja nemaju kružni tok saobraćaja ili su ulazi nepodesni, ili se pak stajališta nalaze na samoj magistrali. To opet dovodi do toga da putnici i turisti moraju prvo koristiti lokalne autobuse da bi došli u grad i odavle onda krenuli međugradskim autobusom dalje. To je veliki nedostatak i velika smetnja turizmu.

Na kraju, svako autotransportno poduzeće živi od toga koliko je karata prodalo. Zato je prodaja karata svakog prijevoznika posebna briga. Ali, ondje gdje ima više njih, to pitanje nije riješeno. I poslovna udruženja su se u tome malo angažirala, iako baš tu među prijevoznicima dolazi do čestih trzavica. Jer, onaj tko organizira prodajnu službu nastoji da sebi osigura i bolju prodaju, a to je uvijek neki prijevoznik koji onda zapostavlja drugoga. Jedino u Zagrebu i Beogradu postoje komunalna poduzeća koja prodaju karte za sve pravce i za sve prijevoznike jednako. Nešto slično sada pokušava uvesti i »Dalmacijaturist« u Splitu. Time bi se skinuo višak osoblja, a otpali bi i »leteći ambasadori« koji prodaju karte na različite načine i prema vlastitim kriterijima.

Sve to pokazuje da u saobraćaju u sezoni ima čitav niz problema koji traže rješenja. A ono se nalazi samo u dogovoru svih!

J. C.

Odgovor na članak „Gdje će esperantisti“

U vašem listu od 8. lipnja na strani 3. objavljen je članak pod naslovom — Gdje će esperantisti — Oni su pokrenuli turizam u Primoštenu, a danas se priča da ih treba premjestiti na drugo mjesto.

Ne znamo odakle vašem listu informacije koje se iznose u tom članku i veoma nam je žao što vam moramo kazati da nisu tačne. Naime, u članku se iznosi kao da mi želimo istjerati esperantiste jer nam oni navodno smetaju sada, kada se u Primoštenu razvio komercijalni turizam. Naprotiv, mi vrlo dobro znamo s koliko su ljubavi esperantisti učinili za Primošten ono što su mogli i to mi nikada nećemo zaboraviti. Ne samo da ih nismo odbijali nego smo ih uvijek zvali na zajedničku suradnju i sa svoje strane smo učinili sve da ta suradnja bude korisna i za njih i za nas.

Esperantisti će to i sami potvrditi. Mi im i nadalje nudimo i nudit ćemo im suradnju, ali nije naša krivica što oni kao izrazito kulturni i društveni radnici nisu do sada mogli, unatoč svoje zaista dobre volje, da se potpuno uključe u čisto turističko-

ekonomsku i organizacionu problematiku, jer još nisu stekli iskustvo za ovakav rad, koji je za njih specifičan.

Mi ih razumijemo i vidimo njihovu dobru volju, a pošto takva volja i sa naše strane oduvijek postoji, mi ne sumnjamo da će ta suradnja u budućnosti donijeti još bolje rezultate, kako za njih, tako i za nas.

Što se tiče dalekozora, on je u Primoštenu i mi namjeravamo izgraditi čak i zvjezdarnicu, tako da astronomima omogućimo još bolji rad.

Molimo da intervjušete astronome i esperantiste, pa ćete onda dobiti najrealniju sliku o pravom stanju stvari.

Poljoprivredna zadruga
Primošten

ODGOVOR PISCA ČLANKA

U vezi tvrdnje drugova iz Primoštena da su podaci koje sam iznio u članku »Gdje će esperantisti« neistiniti, smatram da je ona sasvim proizvoljna, jer sam članak pisao na osnovu razgovora vođenih u Primoštenu, kao i na osnovu promatranja razvitka turizma u tom mjestu.

J. C.

Šibenski prosvjetni radnici i Festival djeteta

Završen je Šesti jugoslavenski festival djeteta. Rezultati koje će on dati na estetskom odgoju djeteta, na prilagodavanju i usavršavanju metoda rada, treba tek da se sumiraju. To je ono konkretno što festival treba da ostavi u praksi u razdoblju od jedne godine dana.

Za sada se može kazati da su utisci povoljni, da je profil festivala poprmio karakter kakav su priželjkivali mnogi naši istaknuti pedagozi i javni radnici: ozbiljan i konkretan odgovor onih koji se bave odgojem djeteta s njegove estetske strane, izmjena iskustava u radu s djecom na jednom tako važnom području kao što je radio i televizija, kreiranje suvremenih metoda u prilaganju odgoju djece putem sredstava masovnog komuniciranja.

Ove godine, više nego ikada do sada, festivalu je prisustvovao velik broj prvorazrednih stručnjaka koji se bave problematikom estetskog odgoja djece. Niz profesora i doktora nauka isticalo je u toku rada festivala ne samo veliki interes već i stvarnu potrebu jedne ovakve manifestacije.

Mora se, istači da je studijski dio festivala bio uistinu naporan, da je bilo prijavljeno 120 slušača, da je održano 20 referata za osam dana, ne računajući nekoliko demonstracija. Događilo se da je samo u toku jednog dana bilo održano pet referata. S obzirom da su dani bili veoma topli, to se odrazilo i na broj prisutnih na pojedinim sastancima.

Zanimljivo je, ali ne pohanano, da je studijskom dijelu festivala prisustvovao veoma mali broj prosvjetnih radnika iz Dalmacije, a posebno, to naglašavamo, ni jedan učesnik iz samog Šibenika. A u prava festivala i Festivalско

vijeće obavijestili su sve osnovne škole i dostavili im programe. Održan je sastanak sa svim direktorima škola, ali rezultata nije bilo. Smatramo da je velika šteta i propust i prosvjetnih radnika i prosvjetne službe u Šibeniku — što nisu iskoristili mogućnost koja im se pružala da obogate svoja praktična znanja.

Poseban dio programa bio je ove godine namijenjen i radu na pedagoškim akademijama, pa ipak šibenska akademija nije poslala svoga predstavnika da prisustvuje nekim izlaganjima, ako su već to propustili mnogi studenti te akademije. Čak nitko nije dolazio ni da uzme besplatne materijale o kojima se raspravljalo, iako u toku školske godine nastaje prava jagma za kvalitetnim tekstovima koji obrađuju pojedine strane praktičnog rada s djecom.

Otpada prigovor onih koji kažu da su u to vrijeme prosvjetni radnici bili zauzeti na svojim školama. Bili su zauze-

ti i oni iz Slovenije i oni iz Srbije, pa su ipak došli.

Posebno se to odnosi na onaj dio programa (zapravo seminar) koji je bio organiziran za rukovodioce školskih dramskih grupa. Ovih je grupa u šibenskim školama sve manje, pa ipak se na seminara nije našao ni jedan predstavnik iz bilo koje šibenske osnovne škole.

O doprinosu televizijskih kuća ovom festivalu govorilo se odmah u početku i u toku festivala. Sve tri kuće poslale su svoje stručnjake da podnesu referate, ali oni su smatrali da nije potrebno da na festivalu ostanu do kraja. Zagrebačka radio-televizija učinila je razmjerno malo za ovaj festival, s obzirom da se on odigravao na njezinu području, pa i tematski bio vezan za televiziju. Ova primjedba isto se tako može uputiti i televiziji iz Ljubljane i Beograda.

Snimanje pojedinih dijelova programa bilo je, zapravo već prije ugovoreno sa dječjim kazališnim kućama iz naših centara. Najtaj način oni manje poznati nisu imali prilike da se predstave široj publici.

Isto se tako smatra da je uprava festivala mjerodavna da daje sugestije koje predstave treba nagrađivati.

Iako se tih nekoliko pitanja ne odnosi direktno na odvijanje rada Šestog festivala djeteta, oni nesumnjivo spadaju u širu aktivnost te institucije, jer festival je sebi izbio mjesto u međunarodnim razmjerima, pa je potrebno da isto tako do kraja zauzme odgovarajuće mjesto i u zemlji.

Novi Općinski komitet Saveza komunista

U novi Općinski komitet Saveza komunista Šibenika, koji broji 33 člana, izabrani su:

Krešo Baljkas, Marinko Baranović, Senka Baranović, Ilika Bego, Ante Bukić, Živko Čaleta, Živojin Dragović, Ivo Ercegović, Stipe Grubišić, Miljenko Grubelić, Drago Gulin, Đorđe Kijabov, Mirko Knežević, Jere Krnić, Tomo Krnić, Siniša Lalić, Ivanka Lambaša, Leposava Lalić, Dalibor Lukin, Ante Milošević, Tome Mrđić, Krešo Nikolac, Ante Ninić, Joso Olivari, Vinko Panjkota, Radoslav Pancirov, Cedo Polak, Duško Relja, Dane Sekso, Marija Slavica, Spiru Strunović, Slavko Vrančić i Drago Živković.

U Revizionu komisiju izabrani su: Dušanka Berović, Đuro Dujaković, Spiro Klja-

učić, Slavko Matić i Danica Mrnde.

U Kontrolnu komisiju izabrani su: Nikola Čače, Ante Ivanda, Biserka Ljubković, Sime Konjevoda, Srećko Marti-

ka za to ima i na drugim stranama.

Na kraju želimo naglasiti da je ove godine na festivalu vidjen velik broj lutkarskih tehnika, osobito kod Poljaka i Čehoslovaka.

I u tome je jedan od velikih praktičnih rezultata i značajki ovog festivala.

J. Č.

nović, Jere Parat i Tomislav Vrbičić.

Na prvoj sjednici novoizabranog Općinskog komiteta za političkog sekretara ponovo je izabran Cedo Polak, a za organizacionog sekretara Dane Sekso, načelnik Odjela za privredu Skupštine općine Šibenik.

VI konferencija

Nastavak sa 1. strane

tičkih organizacija postane sastavni dio samoupravljanja svih radnih ljudi, a protiv toga da se o izboru kadrova odlučuje u uskim i zatvorenim krugovima. Stečena iskustva kod provođenja izbora u organizacijama Saveza komunista pomogla su da se javnost i demokratičnost kod kandidiranja i izbora prenese i na druge društvene i radne organizacije, te na organe vlasti.

Općinska organizacija SK uporno se bori za dosljedno sprovođenje principa rotacije, počevši od Općinskog komiteta i njegovih komisija pa do rukovodstava u tvorničkim i mjesnim komitetima i u osnovnim organizacijama.

Na kraju referata dat je kritički osvrt na sprovođenje odluka Trećeg plenuma CK SKJ među komunistima šibenske općine.

U Partizanskim bunkerima

Rijetka stabla kržljivih višanja nad sivim zidovima i među crvenim se od prvih plodova kao krvave rane i oči borca u predsmrtnom času. Nek tajni šapat njiše se u žednoj i opaljenoj hrastovini.

Zove li netko slobodu ili majku, priziva li druga ili u jurisu više!

Mlado je niklo korijenje. Pet proljeća nije ga bilo, sušilo se pod uzagom čizme ili opankom ilegalca. A dvadeset proljeća već niču ogranci u divljoj pustoši bunja i gomila. Niti ih tko potkresuje niti cokolom gnječi. Rastu oni i opkoljuju sivi kamen i napuštene ograde bez reda i zakona.

Stao sam iza Melka i gledao kako se ratnik prisjeća staza i skrovišta, kako traži izgubljeni i nestali put kojim se išlo do slobode. A možda ga je toga trenutka onaj bijeli ćutak okrećen na zidu podsjetio na nekog mladića poginulog u borbi pris u pris ili na hrabre Vodičanke koje su borbi dale svoju najljepšu dob.

— Pa gdje je ono? — rekao je, a onda se okrenuo i kao postidio što je »zabasao«, što mu djelić puta partizanskog skriven osta u smrekama i žutom cvijetu brnistre, negdje u travni šikovini ili buhaču.

— Znače, ovduda smo imali svoj put, ali ga više ne vidim. Zarastao u travu.

Križamo ledine i preskačemo među djedova. Vlasnike Melko reda, ali među same govore da vlasnika više nema. Kao da šapću: pensioneri sui rade! dali se u turizam, u inženjere... Ostale među razvaljene i puste, a granje se preko njih splelo u zmijolike izrasline s tvrdim hrgama.

— Idemo dalje! — predložio Melko i mi se vratimo djelić puta prema Vodicama.

— Evo je, bunja! — doda.

— Ovdje se krila prva i druga grupa omladinaca koji su išli za Liku: Ivo Maras, Nikola Grgurev, Milo Vlahov, Paško Juričev Tabakin i drugi.

Izreče to Melko kao da iz poratnog bukvara govori ono: A-ambar, B-baka, C-crv...

Vjetrici mu proigrao licem i podsmešnua ga kao da je pred njim stao ugledni gost restorana.

Sjeo Melko na odrušenu ploču pred bunjom i rukom zahvatio grozd

žutih cvjetova brnistre pa ih strgnuo sa stabljike i zagledao na svome dlanu. Čega se prisjetio? Mladih godina u ovom kamenjaru!

— Još smo bili nevjesta u rukovanju puškama! — rekao je smireno, s pogledom u cvijeće na dlanu. Ovdje smo sjedili i učili. Jednom zgodom čistili smo puške. Odjednom pucanj, Melak pravo u nogu jednoga ionako već hromog druga. Muka! Trebalo je bježati, a on ranjen...

Vjetrici mladi proljetni miris raznosi i lepirice razmahuju u predjelu Lovice. Sura bunja nijemo priča o prvim borbama i nezdaji. Tajni zov rupa i kamenjara neurčanih u mapama agenata i špijuna pjevajući pjesmu i podvižduje marš petoiki i ratnih desetina, potik poluga i hulke šupljina sa suđiranim »rapcem ranjenog druga koga traže. Čuje se odnekud kao da utrcba brdine gori i preklinje izdaju.

— Na ovom zidu je bio bunker za smještaj kazana, lonaca i posuda — reče Melko, a pri tom ne učini ništa osobito. Bila je to za nj smirena i hladna izjava, bez imalo uzbuđenja, kao da priča o nekom turističkom kampu na Plavoj plaži. Tvrdi grč osmijeha tek nešto kasnije se pokazao na njegovu zabrinutom čelu. Pogledao sam uokolo i pokušavao sebi dočarati partizanski logor u vrijeme vodičkih suša, jesenjih kišica što »monotono sipe i uspljavaju, u vrijeme pljuska i mokrje odječe na ledima.

— Kako su večeravali borci Primorske čete? — pitao sam se.

— Svaki na svome kamenu, pod grmicem, uz gustu smreku...

— A dim? Da li ga se vidjelo u Vodicama?

— Da li su iznenadne racije prekidale zaloga?

— Čim bismo večerali, bacali smo sve u džunje pod zidovima. Kad bi prijelita opasnost od racije, skrivali smo posude u bunke. Evo jednog — reče — uz ovu bunju.

— Na onom tamo zidu, pokaza prema sjeveru, dva su bunkera za smještaj zarobljenog materijala. Vidite, naraslo drvo iz njih...

— Po jedan mladi jasen u svakom!

A uz jasen se penju bršljan, slak i kupina. Crna kosovica prelječe put. Carić se razmahao...

— Kozara! — reče Melko i pogleda u brdo kao da se pred njim ukazala svetište. Jer, Kozara znači racije, opkoljenja, krvave borbe i probjege. A ona, ni po čemu drukčija od drugih brda (Okita, Kovoče, Soplja...), šapće predratno momačko oja! voja! i ponavlja legendarne juriše i opkole.

— Penosi se! rekao bih.

Penjemo se.

Polu sata prestakali smo od litice do litice, od zida do zida, uz badljikave kupine i poluosušene smreke. Odjednom smo zastali na čistini punoj blještavih ploča i oštirih kamenih šiljaka što donose deru k'o britva.

— Evo nas. Ovdje je bilo prva skloništa za municiju i borce. Odavle su dvije grupe od po 10 do 12 drugova otišle 1941. u Liku.

— Gdje je bunker? — upitao sam.

— Iza te litice za ledima.

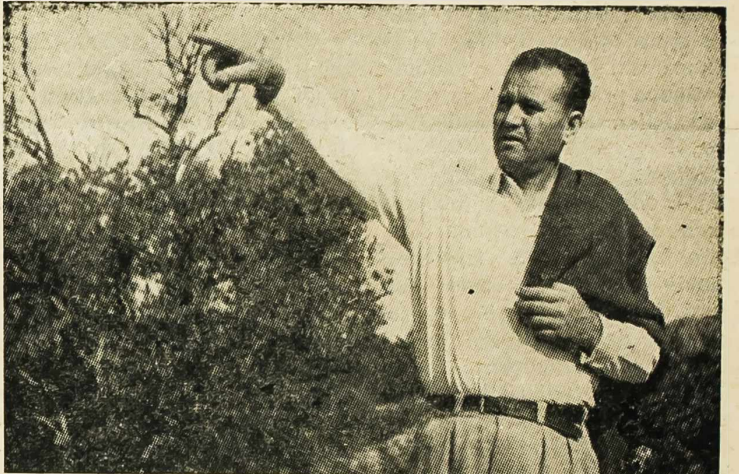
Bljesnulo sunce iza oblacića i Kozaru osvještalo. Odjednom se učini da se rukuju i grle ratni drugovi na posljednjem ispračaju za dugi put ratovanja. Posljednji »zdavo!« i stisak ruke pred odlazak. Gledam prirodnu šupljinu uklještenu među dvije litice i dopola natkrivenu teškom pločom.

— U nju se može smjestiti desetak boraca i dosta materijala — tumači Melko. S druge strane Kozare, prema sjeveru, u predjelu zvanom Knačičev stan, imali smo posebni bunker za oružje, barut i materijal. Bunkerima na Kozari i slanjem omladinaca u Liku rukovali su Nikola Grgurev i Milo Vlahov. Ovak je bunker počeo funkcionirati u svibnju 1941, kad su ilegalci pošli na teren. Nekim bunkerima rukovodio je u početku rata Nikola Grgurev, a u lipnju 1942. godine brigu o njima preuzeo sam ja — reče Melko i predloži da sidemo niz legendarnu vodičku Kozaru i zaobidemo brdo Okit s druge strane.

Uska partizanska staza obrasla travom do koljena. Boravi se nadvili nad puste strmice. Nikakav glas i nikakav šum. Kao da se u samoći jače čuje ono: idete li? držite vezu!

Raskršće u podnožju. Pred nama veliki crkveni križ od kamena, pa seoski gajevi, a iza njih Sopalj s više glavica. Vinogradarski putevi utihnuli: kao da su u nekoj čudnoj zemlji Nijema. Ni žena s bremenom sušnja i suvaraka na ledima nema. Ni dalekih negdašnjih vodarica.

— Sopalj! — prošapće Melko kao da želi nešto reći sa osobitim postovanjem.

Melkior pokazuje položaj logora Primorske čete

— Bilo nas je osamdesetak. S nama žene, djeca i stariji. A opkolilo nas 3.000 Talijana. Borba duga i teška. Sreća što su ostavili prolaz Tišnjanske ceste. Tuda smo se izvukli, ubivši četiri puta više Talijana nego je nas ukupno bilo.

Poslije više od sat i po hoda po lijepo obrađenim vodičkim vinogradima i po trasi vodičkog vodovođa, gdje je 2—3 stotine starih boraca te nedjelje dobrovoljno radilo na cjevovodu (zato i vinogradarski putevi nijemili), našli smo se u predjelu »Leč«. Tu su se vodički partizani često zadržavali i tu im je bio logor.

Melko je ispričao priču o odlasku 48-ice drugova u Liku. Zatim je, na mjestu zvanom »Požara«, pokazao zidnu bunju u koju su skrivali meso, a onda i zidni bunker.

— Kad bismo zaklali tele ili vola, meso bismo solili u buradima i spremali u ovakve bunke. Jednom zgodom 1943. godine upravo smo spremali meso — kad sa zida ospe po nama neprijateljski mitraljez. Skočili smo niza zid, pa u gustiš i među gomile. Meso su pronašli i odnijeli. Više puta, a naročito kad nismo imali vremena za gradnju bunkera, stavili bismo bure s mesom pod zid pa potegli neki kamen (držač zida), i čitav zid bi se srušio na bure. Tko bi pomislio da ispod srušenog kamena nešto ima? Trebalo se, eto, svačega dosjećati...

Malo kasnije uputili smo se u Latinovu dragu.

J. Grbelja

Zidni bunker u kojem su Talijani pronašli burad s mesom za partizane. Unutrašnjost bunkera slikovito govori kako su ih partizani gradili.

Piše:

J. Grbelja

Prvi bunker vodičkih partizana u podnožju Kozare. Odavle je krenula prva i druga grupa omladinaca za Liku.

KOLIKO JE STARA TRADICIJA SCENSKOG ŽIVOTA U ŠIBENIKU

Prema zapisima dr Bože Dulibla

Jedan od najznačajnijih datuma u povijesti scenskog života u Šibeniku je 9. svibnja 1945. godine. Naime, tog je dana naša narodna vlast odobrila ustrojenje Narodnog kazališta u Šibeniku. Tim aktom Šibenčani su konačno dobili svoje prvo profesionalno kazalište.

«Kazalište je odmah formirano i prvi direktor postao je drug Bučić Jerko, a tajnik drug Zorić Zvonko. Kao umjetničko osoblje angažirana je većina članova već spomenute kazališne družine i dopunjena novim glumcima. Ansambl je dopunjen istovremeno i potrebnim brojem tehničkog osoblja. Kao prva predstava prikazana je drama »Između četiri zida« I. Brnčića, a u režiji A. Marjanovića. Kao i datum osnivanja i ovaj je datum vrlo značajan za povijest Narodnog kazališta u Šibeniku« — napisao je A. Cimerman.

Mnogima od stalnog kazališnog osoblja nije nedostajalo ljubavi i volje za rad u kazalištu, ali je nedostajalo stručnog znanja. Zbog toga su organizirani razni tečajevi i seminari, kao na primjer tečajevi glume, šminkanja, literature, muzike, jezika, kazališnog sistema i povijesti umjetnosti. Tim tečajevima i seminarima rukovodili su Branko Mešeg, Branko Spoljar, Rudolf Opolski, Mirko Merle i Dražen Grinvald. Treba, međutim, zabilježiti da to nije bio jedini rad, jer je održano mnogo predavanja za diletantske grupe kulturno-umjetničkih društava, za učitelje na selu, Crveni križ i ostale masovne organizacije. Bilo je, naravno, i mnogo teškoća, a proizlazile su i otud što je kazališni arhiv bio prazan, pa su sva djela koja su stajvana na repertoaru nabavljena poslije dugog i svestranog traženja. Nije bilo ni stručne kazališne literature pa se trebalo kojekako snalaziti da bi se do nje došlo.

«Kao vrlo hitan, ali ne i jedini problem, postavljalo se pitanje uređenja kazališne zgrade, posebno pozornice i unutrašnjosti. Trebalo je urediti garderobe. Bilo je neophodno potrebno nabaviti i najnužnije kostime i opremiti scenu za svaku novu premijeru. Sve ovo izazivalo je povećane financijske izdatke i veliku snalažljivost, budući da je uslijed dugog trajanja rata i okupacije te bezdušnog uništavanja od strane neprijatelja, postojala velika nestašica materijala. Međutim, razumijevanje narodnih vlasti uz napore cijelog kolektiva omogućilo je da se i ove poteškoće postepeno svladaju, pa se danas osiguranje potrebnih sredstava i nabavka materijala vrši redovito.»

Kazalište je svoj rad započelo u kasnu jesen i nastavilo punim entuzijazmom tokom zime. No, trebamo se podsjetiti da u zgradi nije bilo mogućnosti loženja, pa su i glumci i tehničko osoblje obavljali svoje poslove u kaputima. Također je i publika za to vrijeme prisustvovala predstavama u kaputima. Ta publika bila je, međutim, željna predstava i ona je »pružala veliku pomoć kazalištu. Velik broj gledalaca, naročito na početku, davao je glumcima, režiserima i svim ostalim radnicima unutar kazališne snage i poleta, da se bore s onim poteškoćama, koje su naizgled bile nesavladive. To je u njima razvijalo i održavalo umjetničke kvalitete, to ih je pokretalo na pojačan napor. Koliko je povjerenje i interes publike za kazalište najbolje pokazuje brojka od 569.186 gledalaca, koliko ih je tokom prvih deset godina prošlo kroz kazališnu zgradu.»

Ali, bilo je i teškoća.

«Tokom 1946. godine pojavile su se izvjesne materijalne i financijske teškoće, te je došao u pitanje daljnji opstanak kazališta. Tim povodom održan je kolektivni zastanak i članstvu je objašnjena situacija. Svi su članovi jednodušno pristali, da i dalje rade bez plaće sve dok se situacija ne popravi. Poslije nekoliko mjeseci pribavljena su materijalna sredstva i rad se počeo normalno razvijati. Ovakvim svojim postupkom glumci su pokazali ljubav prema svom kazalištu, prema svom gradu Šibeniku i dokazali svoju visoku svijest.»

(U idućem broju donosimo podatke o uspjesima šibenskog kazališta i njegovu djelovanju na širokom području šibenskog kraja.) D. B.

OBVIJEST

Objavljivanje članka prof. Slave Grubišića o 900-godišnjici Šibenika sporazumno odgađamo do početka rujna 1966.

MALI OGLASNIK

ZADAR — ŠIBENIK — mijenjam dvosobni komforni stan u novogradnji u Zadru za dva i po sobni ili trosobni u Šibeniku. Obratite se na adresu: Vlahov Frane, Zadar, Ulica XIX divizije broj 80

Piše prof.

Ante Batineca

Na svijetlim stazama književnog razvitka

Šibenčanin Simo Matavulj jedan je od najistaknutijih književnika srpskog realizma. Od mnogih srpskih književnika toga vremena odlikovao se svojim širokim evropskim obrazovanjem i izvanrednim smislom za realistički prozni izraz. On je bio, kako kaže Škerlić, »potpun realista«.

Simo Matavulj (Šibenik, 14. IX 1852 — Beograd, 20. II 1908), sin je Stevana i Simeone (Sime) Triva, rođen je u srpskoj građanskoj trgovačkoj porodici. U Šibeniku je završio osnovnu školu i nižu gimnaziju. Pored osnovne škole na talijanskom jeziku pohađao je i srpsku »riščansku« školu na srpskom jeziku (tj. srpskohrvatskom, u današnjem smislu riječi). Poslije očeve smrti poslan je stricu Serafim u manastir Krupu da postane kaluder. Tu je ostao četiri godine i kako mu se nije sviđelo da postane kaluder, napušta manastir i upisuje se u učiteljsku školu u Arbanasima kod Zadra, koju 1871. godine završava. Kao učitelj službovao je u Đevrskama i Islamu. U Islamu se upoznao s kontom Ilijom Jankovićem, posljednjim potomkom poznatog junaka Janković Stojana, koji je imao bogatu biblioteku i koji će ga podučavati u francuskom jeziku. Zahvaljujući Iliji Jankoviću, on će se upoznati s Volterom, Rusoom, a naročito sa Žorž Sandovom. Odatle 1874. godine odlazi u Herceg-Novi da radi kao učitelj talijanskog jezika na pomorskoj školi. U Novom upoznaje liječnika Milana Jovanovića, koji je ne samo dobro poznao francuski jezik nego se i sam bavio književnim radom (drame, kazališne kritike, putopise). Matavulj je tu učestvovao čak i u hercegovačkom (1875) i bokeljskom ustanku (1881). Iz Novoga se sklanja u Crnu Goru. Na Cetinju radi u gimnaziji kao nastavnik francuskog jezika, a neko vrijeme je bio i nadzornik za osnovne škole. Tu će se upoznati s ruskim jezikom i ruskom književnošću. Godine 1882. boravio je oko dva mjeseca u Parizu, a od 1883. do 1887. podučavao je crnogorskog prestolonasljednika Danila u srpskom jeziku. Na dvoru je imao prilike da upozna izblizne ne samo onaj vanjski dvorski svijet nego i zakulisni život. Suradivao je i u »Glasu Crnogorca«.

Iz crne Gore prelazi u Srbiju (Zaječar) 1887. godine, ali se za kratko vrijeme ponovo vraća na Cetinje. Kako se kroz to vrijeme situacija promijenila u Crnoj Gori, dvor se preselio u Bar, Matavulj se ponovo vraća u Srbiju i od 1889. godine radi u Beogradu kao nastavnik jezika u srednjoj školi. Poslije toga napušta nastavničko zvanje i bavi se isključivo književnim radom sve do svoje smrti.

Pošto se bogato oženio, 1900. godine putuje u Pariz, Marselj, Nicu, zadržao se i u Beču i Minhenu. Putovanje nastavlja 1906. godine u Atenu i Carigrad, a 1907. godine putuje po Njemačkoj da bi morem preko Bordoa, Lisabona i Alžira došao u Trst, a odatle u Beograd.

U književnosti se pojavio pjesmom »Noć uoči Ivanje« (»Narodni list«, Zadar, 1873). Ovaj Matavuljev »litterarno-trubadurski« prvijenac patio je od umjetničke nelogičnosti kojima se on kasnije smijao. Prvi Matavuljev prozni pokušaj je feljton Naši prosjaci (1880) u kojem govori o prosjachenju u Dalmaciji i o ružnoj slici koju ono pruža. To je sve što je napisao na području svoga užeg zavičajja. Ali, ako se njegov boravak na ovom našem području ne može podičiti nastalim djelima, ono je stvorilo u njemu čitavo bogatstvo motiva, likova itd. koje će kasnije umjetnički razraditi.

Simo Matavulj odlikovao se zarana svojim pripovjedačkim umijećem, koje je znao da krepko oboji masnim izrekama »kad ne bješe ženskih« — da su prisutnima udarale suze na oči od smijeha.

Tu sposobnost pripovijedanja i fabulativno zahvaćanje interesantnih događaja iz života Matavulj je naslijedio od svoje majke, koja se, kako on kaže u autobiografiji »Bilješke jednog pisca« odlikovala šibenskom maštom najbolje vrste, bila je vesela žena i omiljena pripovjedačica. Njene priče, »zimi kraj ognjišta... ne samo što mu bjehu prvi ugledi nego su se njeke od njih kristalisale u duši mojoj i, poslije dugog niza godina, izašle

vijola je ekipa iz Bilice, gruga je Raslina, a treći Gračac. Evo rezultata: Raslina - Gračac 3:0, Raslina — Bilice 0:4 i Bilice — Gračac 3:1. Utakmice je dobro vodio Dunkić iz Šibenika.

ŠIBENIK JE DOBIO još jednog saveznog nogometnog suca. To je Stjepan Bašić koji je ispit polagao na utakmici »Istra« — »Borac«. Kontrolor sudjenja bio je poznati internacionalni sudac Leo Lemešić. Titulu saveznog suca dosad je imao samo Miro Crnogača. Novi savezni sudac Bašić vodio je u prošlogodišnjem prvenstvu najveći broj utakmica zonske lige.

VELIMIR OROŠNJAK, stalni prvotimac »Šibenika«, ovih dana nije obnovio ugovor sa svojim matičnim klubom. Naime, klub mu nije uspio naći zaposlenje. Po svemu sudeći, Orošnjak će u novoj prvenstvenoj sezoni braniti boje »Maribora«.

IAKO JE OD KAZNJAVANJA trojice prvotimaca Reliča, Sirkovića i Stanišića prošlo dvadesetak dana, uprava »Šibenika« još nije primila službenu obavijest od strane Nogometnog saveza Jugoslavije. I upravo ta okolnost stvorila je nove teškoće šibenskom drugoligašu. Naime, to će u dobroj mjeri izazvati zakašnjenje u upućivanju eventualnih žalbi kažnjenih igrača radi ublažavanja spomenutih kazni. To se naročito odnosi na kazne Sirkovića i Stanišića.

U PRIJELAZNOM ROKU, koji važi za sve nogometaše I i II lige, »Šibenik« računa na nekoliko prinoća. U toku su pregovori s Aralicom koji je izrazio želju da se vrati u matični klub, zatim za Biža-

na vidjelo, samo u književnijem obliku nego što sam ih od nje čuo. Te su priče Cevrljino zločinstvo, Zavjeti i Kraljica«.

To je ono što će Matavulj ponijeti sa sobom i kao bogatstvo svoje duše i kao izvor za svoje umjetničko-literarne manifestacije.

Simo Matavulj je živio u Dalmaciji, Crnoj Gori i Beogradu, pa će u svojim književnim djelima opisati sve tri te sredine.

Poslije onih skromnih, ali u izvjesnom smislu interesantnih pjesničkih i proznih pokušaja javlja se 80-tih godina u crnogorskim listovima, a zatim i u hrvatskim i srpskim listovima i časopisima. Tada će se početi nizati veliki broj njegovih zbirka pripovijedaka: Iz Crne Gore i primorja (1888) iz primorskog života (1890), Sa Jadrana (1891), Iz raznih krajeva (1893), Primorska obličja (1898), S mora i s planina (1901), Nemirne duše (1908), Iz beogradskog života (1891), Beogradske priče (1902) i Život (1903), zatim dva romana: Uskok i Bakonja fra Brne (1892), dvije drame: Zavjet (1897) i Na Slavi (1904), autobiografska djela Bilješke jednog pisca i Deset godina u Mauritaniji (1899). Uz njegove opise putovanja vrijedan je spomena i njegov opis Boka i Bokelji (1893).

Osim pisanja na hrvatskosrpskom jeziku, Matavulj se bavio i prevodjenjem. Prevodio je s talijanske, a osobito s francuske književnosti. Prevodio je Mopasana (Na vodi, 1893), Zolu (San), Molijera (Pučanin kao vlastelin, Mizantrop) i dr.

Nema sumnje da je široko obrazovanje Sime Matavulja, njegovo poznavanje talijanske, francuske, pa donekle i ruske književnosti, mnogo utjecalo na njegovo književno stvaralaštvo.

U djelima iz crnogorskog života iskrsava pred nama život Crnogorca prekrasan u svojoj neokrnjenoj impozantnoj ljepoti zdravog iskonskog morala monolitne patrijarhalne zajednice (Sveta osveta, Uskok), javljaju se i neobični tipovi ljudi za tu sredinu kao grbavac (Miloš od Pocerja), odnosno čovječuljak (Novo oružje) ili čovjek njezne prirode iz koga zna da bukne i muževna snaga (Kako se Latinče oženilo), ili gorka emigracija, koja donosi samo patnju, bol, stradanje (Seobe, Stotinar) itd. Pa kolikogod ima tu snažnih opisa, i likova i tema, ipak treba naglasiti da je romantika nadvladala snagu realizma u tim djelima. Nasuprot tome, djela u kojima opisuje primorski život (Bodulica, Cevrljino zločinstvo, Novi svijet u starom Rozopeku, itd), a osobito kad uzima za temu Šibenčane i ljude iz njegove okolice, progovorio je Matavulj svom snagom svoga istinskog talenta (naročito u zbirkama S mora i s planine, Nemirne duše). Osjeća se da je na svom terenu, koji mu daje snagu umjetničkom izrazu. Njegova opservacija poprima savršeno promatračkog dara obogaćenog čitavim nizom detalja kojima upotpunjuje svoj lik i njegov ambijent. Koliko samo prepednosti i zdravog narodnog umovanja u dotada prezrenom i zatvaranom fakinu da bi sačuval nasljedstvo (Nasljedstvo), ili one umjetničke objektivnosti satkane s prezirom i bolom na posljednje plemićke, narodne gulikože, čije je obzore natrunjeno patološkim infantilizmom posljednjeg nasljednika kojemu je čitava životna radost punjenje pticom. One nas svojim mramornim pogledom podsjećaju na jedan život nekad lijep u snazi svojih dalekih mogućnosti i degradiran unutarnjom duševnom prazninom koja zaudara formalinom zadržanog raspadanja (Pošljednji vitezovi). Matavulj ne stvara marksističnu ličnost, nego u određenim klasično jasnim potezima daje tip karakterističan za određenu sredinu i specifični ambijent opisa. Takav je lle Deseti, takav je i Ilija Vulinov (Pošljednji vitezovi). Nasuprot tim degeneriranim (lle Deseti) i moralno degradiranim (Ilija Vulinov) ljudima izdiže se skroman, ali moralno čist i jak lik siromašnog seljaka Pilipede iz Petrova Polja, koji nas zadivljuje u obrani svoje vjere i svoje nacionalnosti, izdižući to iznad svakodnevnih ljudskih problema (glad, bijeda, siromaštvo).

com i Blagajićem, donedavnim igračima »Splita«. Da li će ovi pregovori završiti s uspjehom, to ćemo saznati u najskorije vrijeme.

NOGOMETNI KLUB »Šibenik«, poslije petnaestdnevnog

Počinjju VIII murterske ljetne igre

U organizaciji Turističkog društva Murter i pod pokroviteljstvom nogometnog kluba »Hajduk« iz Splita, u nedjelju, 17. srpnja, počev će Osmе murterske ljetne sportske igre koje će trajati mjesec dana — do 17. kolovoza. Na tim tradicionalnim natjecanjima nastupit će oko 1.000 omladinaca iz Murtera, okolnih mjesta, te Šibenika, Splita, Zagreba, Beograda i još nekih gradova iz unutrašnjosti. Ekipno i pojedinačno oni će se takmičiti u nekoliko sportskih disciplina: malom nogometu, rukometu, odbojci, plivanju, veslanju, vaterpolu, atletici... Pobjednici će dobiti nagrade organizatora i pokrovitelja Igara.

Osmе murterske ljetne sportske igre počev će defileom sportaša — amatera koji će nastupiti prvog dana Igara, u nedjelju 17. srpnja. Među njima će biti igrači drugoligaša iz Šibenika i splitskog »Hajduka«. Nakon svečanog ceremonijala otvaranja Igara, »Hajduk« i »Šibenik« će odigrati prijateljsku utakmicu, koju će suditi savezni nogometni sudac Miroslav Crnogača iz Šibenika. Poslije utakmice u dvorani kina »Žut« bit će održana zabavna priredba na kojoj će u programu — u blic-razgovoru — nastupiti neki najpopularniji igrači splitskog prvoligaša.

U nedjelju prije podne — 17. srpnja — u okviru Igara održat će se rukometni turnir. Pored domaćina, nastupit će rukometne ekipe iz Šibenika, Vodica i Biograda. Tog prijepodnevnog bit će priređena i neka druga prigodna sportska takmičenja.

Od 17. do 30. srpnja na plivalištu u Murteru održat će se vaterpolo turnir i plivačko

odmora, ponovo je započeo sistematskim treningom pod vodstvom Zvonka Tedlinga. Na okupu se nalazi dvanaestak igrača na koje klub računa da će igrati u novoj prvenstvenoj sezoni, koja počinje 21. kolovoza. (jj)

natjecanje. Pored murterskih i betinskih, nastupit će vaterpolisti i plivači iz Šibenika. Popularni turnir u malom nogometu počev će u nedjelju 31. srpnja. Na njemu će sudjelovati 20 ekipa. Za prelazni pehar Turističkog društva Murter i stalni pehar »Hajduka« borit će se juniori splitskog prvoligaša, nekoliko šibenskih ekipa, koje će biti sastavljene uglavnom od stalnih prvotimaca i juniora »Šibenika«, te »Palmolive« iz Splita, »Trnje« iz Zagreba, »Sloboda« iz Beograda, »Murter« i momčadi iz Betine, Tijejna, Jezera, Pirovca i drugih okolnih mjesta i gradova u unutrašnjosti. Svi učesnici još nisu poznati, jer je rok za podnošenje prijave 25. srpnja. Turnir se igra po »kup-sistemu«, a trajat će osam dana.

U periodu od 8. do 17. kolovoza u okviru Igara bit će organiziran odbojkaški turnir, te atletska natjecanja i utakmica nogometnih neznanica »Regule« i »Pegule«.

O. JURETA

Sport

NA VESLACKOM PRVENSTVU Hrvatske u Sisku šibenska »Krka« nastupila je u kategoriji podmrlatka, u četvercu sa kormilarom. »Krkaški« su osvojili prvo mjesto ispred »Jadrana« iz Rijeke, »Drave« iz Osijeka i zagrebačke »Mladosti«. Oni su stazu od tisuće metara prešli u vremenu od 3,47,4. Za »Kрку« su veslali Grubišić, Grbelja, Bumba, Klisović i kormilar Bilic. U ekipnom poretku »Krka« je osvojila šesto mjesto sa 150 bodova, a naslov prvaka pripao je riječkom »Jadranu«, koji je sakupio 500 bodova.

RUKOMETNA EKIPA »Radnik« iz Vodica nije uspjela u kvalifikacijama za ulazak u Dalmatinsku rukometnu regiju. Vodičani su na natjecanju u Trogiru izgubili sa domaćinom »Čelikom« i splitskom »Nadom«, dok su jedinu pobjedu zabilježili u susretu sa »Omladinom« iz Benkovca. Novi članovi rukometne regije postali su »Čelik« i »Nada«.

U FINALNOJ UTAKMICI za prvenstvo Dalmacije u malom nogometu sastale su se ekipe osnovnih škola iz Vodica i »Manus« iz Splita. Splićani su zaslužno pobijedili sa 5:0. Svoje sudjelovanje otkazali su predstavnici zadarskog i dubrovačkog podsaveza.

U ŠIBENIKU JE ODRŽANO finalno seosko prvenstvo u nogometu. Naslov prvaka os-

ZDRAVSTVENA STANICA STANKOVCI

Javna licitacija

za prodaju MOTORKOTAČA
ENSU PRETIS, koji je u potpuno neispravnom
i dotrajalom stanju. Broj motora je 60124133,
a broj šasije 6124133.

Licitacija će se održati 14. VII 1966. godine u 7 sati.

ŠKOLA ZA MEDICINSKE SESTRE I ŠKOLA ZA
BOLNICARE U SIBENIKU

RASPISUJE

NAKNADNI NATJEČAJ ZA UPIS U I RAZRED

Uvjeti natječaja ostaju isti kao u natječaj
u koji je izašao u Šibenskom listu
br. 719.
Svaka škola primit će 35 kandidata.
Natječaj traje od 14. VII do 19. VII 1966.
godine.

PODUZEĆE PTT SAOBRAĆAJA ŠIBENIK

prodaje 28. VII 1966. putem

Usmenog javnog nadmetanja

osnovna sredstva:

FIAT-615 B od 1,5 tone

FIAT ZASTAVA (campagnola mala)

MOTOR-KOTAČ »Puch-Tomos« od 175 cm

Javno nadmetanje održat će se 28. VII 1966.
god. u 08,00 sati u dvorištu Poduzeća.

Pravo nadmetanja imaju sva pravna i fizička
lica. Osnovna sredstva mogu se razgledati
23, 25. i 26. VII 1966. godine od 07 do 10
sati u dvorištu Poduzeća. Tada se mogu
dobiti informacije o stanju sredstava i po-
četnim cijenama.

Učesnici u nadmetanju moraju uplatiti 10 posto od
početne cijene, i to radne organizacije blanco čer-
kom, a privatne osobe u gotovom novcu.

KRATKE VIJESTI

U OVOGODISNJOJ ANKETI »Jadran 66«, koju organi-
ziraju turistički savezi Hr-
vatske, Slovenije i Crne Gore,
te redakcija »Vjesnika«, a na
temu »Tražimo mjesto u ko-
jem su turisti najzadovoljniji«
nakon Malinske anketiran
je Primošten. To mjesto dobi-
lo je 168,253 boda. Ovoga puta
turisti su ocijenili Primošten
sa 76 posto od svih mogućih
bodova, što je za tri posto
povoljnije nego prošle godi-
ne. Najbolje je ocijenjen
smještaj, sa 8,995, a najlošije
usluge na plaži, ocjenom
4,898.

ZAVOD ZA ZAPOSJAVANJE
u Šibeniku započeo je
upisom završenih osnovaca

koji su izrazili želju za izu-
čavanje zanata. Prvih dana u-
pisa prijavljeno je više od
150 učenika. Najveći broj
prijavljenih učenika izučavat
će zanate bez uobičajenog
potpisivanja ugovora s rad-
nom organizacijom. Oni će
pohađati Skolu za učenike u
privredi, a istovremeno će se
koristiti praktičnim radom u
radionicama nekih poduzeća.

SIBENSKO PODUZEĆE
»Autotransport« 2. ovog mje-
seca otvorilo je sezonsku li-
niju između Zagreba i Šibeni-
ka. Prvi put je na toj liniji
uveden popust od 20 posto na
vožnji, tako da će cijena kar-
ti umjesto 66 iznositi 52,80
novih dinara. Autobus polazi
iz Zagreba svakog dana u 21,
a dolazi u Šibenik u 6,30 sati.

koliko se osiguraju sredstva
očekuje se da će isto podu-
zeće urediti i dio gradske sa-
obračajnice od Križa do puta
koji vodi za Mandalinu. Sv-
ti radovi treba da se završe
prije kraja ovog mjeseca.

20 MILIJUNA STARIH DI-
NARA utrošit će komunalno
poduzeće »Vodovod i kanali-
zacija« za gradnju cjevovoda
kroz novoizgrađeni most pre-
ko šibenskog zaljeva. Postav-
ljanjem cjevovoda bit će o-
mogućeno da u dogledno vri-
jeme pitku vodu dobiju sva
mjesta na obalnom pojasu
od kupališta Jadrije do Pi-
rovca.

GRAĐEVNO PODUZEĆE
»Izgradnja« podiže u predje-
lu Buale tri stambena objek-
ta namijenjena za potrebe tr-
žišta. U njima će se nalaziti
72 moderno uređena stana.
Radovi su prilično poodmakli
i useljenje prvih stanara očer-
kuje se do kraja ove godine.
Isto poduzeće gradi još dva
objekta, jedan na Bunarima,
a drugi na Križu. Osim toga,
splitsko poduzeće »Ivan Lav-
čević« podiže jedan veći
stambeni objekt na Križu, ta-
koder za tržište.

U INDIVIDUALNOJ stam-
benoj izgradnji, koja je naro-
čito intenzivna u posljednje
dvije godine, gradi se oko sto-
tinu stanova. Četrdesetak obi-
teljskih kućica podiže se u
raznim gradskim predjelima,
ali najveći broj lokacija odo-
bren je na području Crnice.
U zadnje vrijeme primijećen
je veći broj takvih objekata
u predjelu Rokić, u kojem
donedavno nije bilo ni jednog
stambenog objekta, a danas
je to sasvim novo gradsko na-
selje — u kojem živi više sto-
tina žitelja. (jj)

MALI OGLASNIK

MIJENJAM trosobni komforni
stan na Subićevcu (I kat)
u novogradnji za trosobni
ili dvosobni komforni stan
bliže centru Šibenika. Zam-
jena može biti sa vojnim
i građanskim licima. Obrati-
ti se: Ante Lučev, R. Končara
10/D I kat ili Josip
Čičmirko, R. Končara 10/D
prizemlje lijevo.

Tražim za odmah kućnu po-
moćnicu ili ozbiljniju ženu
za čuvanje djeteta kroz jū-
tro. Smještaj i ostalo po
dogovoru.
Obratiti se: GLAVAS Ne-
venka, poduzeće »Izgrad-
nja« soba broj 11, radnim
danom od 6 do 14 sati.

IZGUBLJEN JE SNOP LISTI-
CA na kojima je označena
pretplata za Radio i tele-
viziju za mjesec srpanj,
a odnosi se na vlasnike RTV
aparata u Ulici Ante Supu-
ka. Tko pronade, neka ih
vrati Stanici narodne mili-
cije, Ulica Matije Gupca, Ši-
benik.

Prije sedam do osam dana izgub-
ljena je lična i zdravstvena legitima-
cija na ime Antolosa Julka sa stanom
u Ulici Vilsona br. 18. — Draga Ši-
benik. Moli se poštteni nalaznik da
istru preda na gornju adresu.

OGLAS

»Tehnomaterijal«, trgovačko
poduzeće Šibenik

oglašava slobodno radno mje-
sto

čuvara skladišta

Molbe se dostavljaju kom-
isiji za prijem radnika u
roku od 8 dana od dana objav-
ljivanja.

Novac vratio vlasniku

Između Martinske i Vodica,
dok je putovao autobusom,
Ivo Šain je izgubio lisnicu u
kojoj se nalazilo 77 tisuća di-
nara. Nestanak novca primi-
jetio je kada je došao kući.
U međuvremenu je konduk-
ter šibenskog »Autotranspor-
ta« Ivo Topčić pronašao no-
vac i obavijestio neke ljude
iz Vodica da kažu vlasniku da
sačeku povratak autobusa iz
Tribunja na stanici u Vodica-
ma.

Pri povratku izgubljenog
novca, koji je sadržavao na-
gradu za 10-godišnji rad i
nakanadu za K-15, Šain je spo-
menutom kondukeru ponudio
nagradu, ali je ovaj odbio da
je primi. Vlasnik se ovime
toplo zahvaljuje kondukeru i
»Autotransportu« Šibenik, ko-
ji su učinili sve da vlasnik
istoga dana dobije izgubljeni
novac.

PRODAJA ZA DEVIZE
»BAGAT«,
ŠIVACIH STROJEVA

BAGAT

Imaoci deviznih sredstava u zemlji i inostranstvu kupujte brzo i jeftino »BAGAT« šivače strojeve za devize.

CJENIK »BAGAT« ŠIVACIH STROJEVA ZA DEVIZE
(u Američkim dolarima USA \$ i Zapadno Njemačkim markama — DM)

Šivači strojevi »BAGAT«	Na kabinetima — postolju							
	M-75		M-8 ghc		M-85		portabl kofer	
	USA \$	DM	USA \$	DM	USA \$	DM	USA \$	DM
MAJA								
— sa svjetlom bez elektromotora	71	284	68	272	88	352	—	—
— sa svjetlom i elektromotorom	83	332	80	320	100	400	71	284
JADRANKA								
— sa svjetlom bez elektromotora	66	264	63	252	83	332	—	—
— sa svjetlom i elektromotorom	78	312	75	300	95	380	66	264
ANA								
— bez svjetla i elektromotora	63	252	60	240	80	320	—	—
UNION								
— bez svjetla i elektromotora	55	220	52	208	72	288	—	—

Prodaja se vrši u drugim konvertibilnim valutama po cijenama izraženim u odnosnim valutama,
koja odgovaraju gornjim cijenama izraženim u dolarima.

Plaćanje za »BAGAT« šivače strojeve u devizama vrši se:

1. Uplatom iz zemlje ili inostranstva, u korist n. br. 353-1-1 »Vlado BAGAT« Zadar kod Narodne
banke, filijale Zadar ili
2. Čekovnom uplatom, iz zemlje ili inostranstva, direktno na poduzeće »VLADO BAGAT« Zadar,
ili na jednog od njegovih sljedećih zastupnika za prodaju za devize u zemlji i to:

»BRODOKOMERC« — Rijeka, »JUGOEXPORT« — Beograd, »MEREKANTILE« — Zagreb, »NA-MA«
Zagreb, »VRACAR« — Beograd, »DALMAKOMERC« — Split, »RAZVITAK« — Metković, »LJUBUSA« —
Duvno, »CONTAL« — Ljubljana, »METAL« — Sarajevo, »NAPREDAK« Imotski, »ELEKTROTEHNA« — Za-
greb, »MINCETA« — Dubrovnik, »ROBNA KUĆA BEOGRAD« — Beograd, »TRGOPROMET« Ljubuški,
»RADIO-TON« — Beograd, »TEHNOBRODOMERKUR« — Split, »OHRIDSKI MAGAZIN« — Ohrid, »ROBO-
PROMET« — Posušje, »ZADRUGAR« — Bitola i »ISTRA« — Pula.

Po izvršenim uplatama u stranim sredstvima plaćanja »BAGAT« vrši isporuku šivaćih strojeva feco
željezničke ili brodске stanice najbliže primaocu šivaćeg stroja, ili primaoci direktno preuzimaju robu
od poslovnih jedinica »BAGAT-a« raspoređenih po svim većim mjestima i poslovnim centrima u zemlji.

**NE ZABORAVITE! PORED DOBRE KVALITETE UMJERENIH CIJENA, REZERVNIH DJELOVA SERVIS-
NE SLUŽBE I PODUČAVANJA »BAGAT« JE JEDINI PROIZVOĐAČ U JUGOSLAVIJI KOJI DAJE 5 ODNOS-
NO 10-GODISNJU GARANCIJU!**

U SVAKOJ KUĆI »BAGAT« ŠIVACI STROJ

»BAGAT« ZADAR

OD SRIJEDE DO SRIJEDE

KINEMATOGRAFI

»SIBENIK«: premijera ame-
ričkog filma — OSEDLAJ
VJETAR — (do 17. VII)
Jugoslavenska kinoteka pri-
kazuje američki film — BA-
SKERVILSKI PAS — (18.
do 20. VII)

»TESLA«: premijera francu-
skog filma — GOZBA ZVI-
JERI — (do 14. VII)
Talijski film — MORGA-
NOVI GUSARI — (15—17.
VII)
Američki film — HAD (18.
do 20. VII)

DEŽURNE LJEKARNE

Do 15. VII — Varoš — Ulica
bratstva i jedinstva.
Od 16. do 22. VII — Central-
na — Ulica Borisa Kidriča.

RODENI

Ivica, Grge i Milke Jušić;
Joško, Marijana i Danice Ju-
rišić; Silvana, Jerka i Stane
Skorić; Mira, Pia i Marice Pe-
riša i Ina, Josipa i Vojke Mi-
liša.
Biserka, Vlade i Aleksandre
Stojev; Melita, Tomislava i
Marije Tomić; Katarina, Bran-
ke i Mladenke Nimac; Ante,
Marka i Milke Podrug; Marija,
Mladena i Pauline Kristić;
Ivan, Milana i Marije Biluš;
Miko, Frane i Jušte Juričev-
Grginov; Sanda, Ante i Milke

Krnić; Jasminka, Stjepana i
Ane Juričev-Grginov; Vinko,
Ive i Milke Radović; Marija-
na, Ante i Petre Petković; Da-
vor, Mira i Tone Rupić; Sla-
dana, Milivoja i Milene San-
dić; Željko, Ivana i Frane Pet-
ković; Renata, Nike i Kate Fur-
čić; Zoran, Milovana i Sonje
Lazarević; Ante, Marijana i
Zorke Žaja; Zlatko, Davora i
Elizabete Dondević; Snježana,
Dinke i Ane-Čeko-Supuk; Sil-
vija Milovana i Slobode Spa-
sić i Željko, Vitomira i Bože-
ne Zanze.

VJENČANI

Mladenko Vukorepa i Stana
Lucić; Ive Slavica i Anka Ga-
tara; Ivan Cestarić i Marija
Vranjić; Miro Juraga i Frana

Ramadža; Božidar Grgić i Ma-
rija Vuković; Milenko Milova-
nović i Gordana Sandić.

Petar Jurišić i Suzana Ja-
ković; Đurađ Ožegović i
Manda Zjalic i Stjepan Bu-
kovčan i Anka Martinović.

UMRLI

Marija Stošić, stara 71 go-
dinu; Marko Bokan, star 66
godina; Željko Saponja, 1 go-
dina; Ana Sičić, stara 78 go-
dina.
Kata Čaleta, stara 69 godi-
na.

SAOBRAĆAJNE VEZE

VLAKOVI

Za Zagreb u 9.49, 19.08 i 22.42
sati (direktna kola).

Za Beograd u 19.08 (direktna
kola).
Za Split u 2.46, 6.51 i 14.49 sati.

BRODOVI

Rijeka — Bar (brzo)
dolazak iz Rijeke srijedom u 4.15
sati,
odlazak za Rijeku četvrtkom u
21.30 sati
Trst — Dubrovnik
dolazak iz Trsta ponedjeljkom i
četvrtkom u 4.30 sati
odlazak za Trst utorkom i subotom
u 17.45 sati (važi do 28. IX)

Rijeka — Bar
dolazak iz Rijeke subotom u 18.15
sati
odlazak za Rijeku ponedjeljkom u
11.15 sati (važi do 26. IX)

AUTOBUSI

Za Zagreb u 19 i 20 sati.
Za Rijeku u 4.15, 8.45, 9.45, 10.50,
11.45, 13, 14.35, 16.35, 19, 20,
21.30, 22, 23.35 sati.
Za Dubrovnik u 3, 5.30, 6, 8.30,
10, 11, 12 i 23.15 sati.

Izdaje i štampa: Novinsko-
izdavačko poduzeće »Štampa«
Šibenik

Direktor: MIRKO KNEŽEVIĆ

List uređuje redakcijski kole-
gij - Glavni i odgovorni ured-
nik — JOSIP GRBELJA —
Uredništvo: Šibenik — Ulica
Petra Grubišića 3 — Telefon
uredništva 25-62 — Rukopisi
se ne vraćaju.

— Mjesečna pretplata za SFRJ
200 (2) dinara, za inozemstvo
400 (4) dinara - Tekući račun:
Komunalna banka Šibenik
346-1-8 — Telefon štampari-
je 22-28 i 29-53.